

PLATONIS

LACHES

IOSEPHUS KRÁL

40 KR. - 65 FL.

W 93

Handwritten notes in Cyrillic script, likely a library or collection stamp, including the name 'H. Hoffmann' and 'L. Hoffmann'.

PLATONIS

LACHES.

SCHOLARUM IN USUM

EDIDIT

IOSEPHUS KRÁL.

VINDOBONAE ET PRAGAE

LIPSIAE

SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG

BIBLIOPOLA ACADEMIAE LITTERARUM CAESAREAE VINDOBONENSIS

MDCCCLXXXII.

PRAEFATIO.

Platonis Laches his septem et viginti codicibus continetur: Caesenensi, Laurentianis 59, 1 (*a*), 85, 6 (*b*), 85, 9 (*c*), 180 (*o*), Angelicis C 1 4 (*u*) et C 1 9 (*w*), Barberino 371 (*y*), Palatino Vaticano 175 (*e*), Urbinate 31 (*f*), Vaticanis 226 (*θ*), 1029 (*r*), 1030 (*ι*), Venetis 184 (*Ξ*), 186, 189 (*Σ*), append. class. 4. 1 (*t*), Escorialensi y I 13, Coislino 155 (*Γ*), Parisinis 1808 (*B*), 1809 (*C*), 1811 (*E*), 1813 (*G*), Clarkiano 39 (*ℳ*), Palatino 129, Lobkovicensi, Vindobonensi suppl. phil. gr. 7 (*I*). ex his codicibus ad Lachetem nondum collati sunt: Caesenensis, Angelicus C 1 4 (*u*), Vaticanus 1030 (*ι*), Venetus 186, Escorialensis y I 13. restant igitur duo et viginti codices, quorum lectionibus ad Platonis verba constituenda uti possumus.*)

Ex hac codicum serie apographa eorum librorum, quos servatos habemus, statim expungi possunt. *θ* apographum codicis *ℳ* esse plurimis huius quoque dialogi locis evinci potest (cf. apud Bekkerum p. 253, 17; 256, 13; 260, 6; 260, 9; 267, 6 et 12; 271, 6 et 10; 283, 10; 287, 3; 288, 1; 293, 12; 297, 12). cui sententiae, quam Schanz tuetur, adversari videntur hi loci: p. 178 A, 2 (251, 3)**) *συνθεάσασθε* *ℳ*: *συντεθέασθε* *θ*, *συντεθεᾶσθαι* *I*t; 179 C, 11 (252, 15) *ἡμῶν* *ℳ*: *ἡμᾶς* *θ* (propter *ἡμᾶς* quod praecedat scribae errore ortum); 179 E, 26 (253, 9) *δι* *I*t: *ὀ* *ℳ*¹, *ὠ* *ℳ*² in mg., *ὠ* *θ* (coniectura scribae *ὀ* corrigentis); 186 B, 14 (266, 21) *κινδυνεύει* *ℳ*t: *κινδυνεύει* *I*θ (vitium propter *κελεύει*, quod in *ℳ* pro *κελεύειν* legitur, ortum); 201 A, 11 (298, 16) *τηλικοίδε* *I*t², *ηλικοίδε* *ℳ*¹, *τε ηλικοίδε* *θ*, alii. sed omnes has discre-

Typis expressit Rudolphus M. Rohrer, Brunae.

*) Cf. quae de singulis codicibus exposuit Martinus Wohrab in opere quod inscribitur: Die Platonhandschriften und ihre gegenseitigen Beziehungen. Leipzig 1887. ibi etiam eorum virorum scripta enumerantur, qui de singulorum codicum Platoniorum cognatione disseruerunt.

***) Prior numerus paginas editionis Stephanianae, versus Schanzianae, alter paginas et versus editionis Bekkerianae significat. ubi ex silentio Bekkeri aut Stallbaumii, quid codices habeant, iudicandum est, notae codicum uncis ( ) includuntur.

pantias aut librarii errore aut coniciendi studio ortas esse apparet; scriptura codicis Θ p. 201 A, 11 (298, 16) *τε ήλικοιδε* ex lectionibus utriusque manus Μ¹ et Μ² (*ήλικοιδε* Μ¹ supersc. τ a m. sec.) confata videtur. unus est locus (p. 178 A, 2), quo codicis Θ scriptura non satis commode ex codicis Ψ natura explicari posse videtur.

Vaticanus r apographum est codicis Lobkoviciensis (Ω), hic apographum Vindobonensis I. certe r Lobkoviciensi corruptior est. cf. p. 179 E, 29 (253, 13) *τάνδρός: τάνδρός I* (ος in rasura ita scriptum est, ut etiam ας legi possit); *τάνδρός Ω, τούς άνδρας r*; 181 B, 23 (256, 13) *εύδοκιμείς: εύδοκιμεί I Ω r*; 182 B, 28 (258, 4) *επιτιθεμένον: επιθεμένον I Ω r*; 182 C, 35 (258, 12) *όρμήσειε: έρμόσειε I Ω r*; 183 C, 16 (260, 18) *οὐτω σφόδρα εις τοῦτο: εις τοῦτο σφόδρα I Ω r*; 187 A, 13 (268, 10) *γενόμενοι: γιγνόμενοι I Ω r*; 190 C, 30 (275, 8) *ΐσως: ΐσθι I Ω r*; 190 D, 6 (275, 19) *πρωτον om. I Ω r*; 190 E, 14 (276, 3) *φρέγοι: φρέγει I Ω r*; 190 E, 15 (276, 5) *έγω om. I Ω r*; 191 B, 34 (277, 1) *πέρι λέγεις: λέγεις περί I Ω r*; 195 A, 13 (285, 22) *μηδέν: μη δέ I Ω r*; 200 D, 22 (297, 12) *επιτροποιμυ: επιτροποιμην I Ω r*; 200 D, 28 (297, 18) *ποιεῖν: ειπεῖν I Ω r*. uno loco p. 184 B, 9 (262, 4) r cum Ψ *δεῖν*, quod I Ω praebent, casu fortasse omittit; veram scripturam is, qui codicem r exaravit, duobus locis solus invenit: p. 181 B, 18 (256, 7) *ει οἱ άλλοι* (*οἱ άλλοι I Ω*) et 183 E, 31 (261, 12) *ήφρει* (*έφρει I Ω*).

Codices Ξ G cognati sunt; cf. p. 179 D, 22 (253, 5) *επιμελήσονται: επιμελήσονται Ξ G*; 180 C, 24 (254, 19) *κάν έγώ: κέγώ Ξ G*; 183 E, 31 (261, 12) *ήφρει: κατηφρει Ξ G*; 184 D, 23 (262, 19) *τοῦ om. Ξ¹ G*; 187 B, 16 (268, 13) *αῤξείσθε πρωτον I t: πρωτον αῤξείσθε Ψ*, sed signo transpositionis ordo restitutus, *πρωτον αῤξείσθε Ξ G*; 187 E, 12 (270, 1) *έν έγγύτατα: έν έγγυτάτω Ξ G*; 189 E, 3 (274, 1) *αῤιστα Ξ G: αῤιστ' έν*; 191 E, 20 (278, 3) *σφόδρα: γε Ξ G*; 192 D, 28 (280, 2) *οὐν om. Ξ¹ G*; 195 B, 21 (286, 7) *δήπου: δή τοι G, δήτα Ξ*; 196 B, 35 (288, 11) *αὐτός: αὐτός έν Ξ G*; 197 D, 27 (291, 10) *προιστάται Ξ G cum r: προιστάται*; 200 C, 16 (297, 5) *τῷδε και Μελησίαι: και μελησίαι τῷδε Ξ G*; 200 D, 23 (297, 13) *έθελου: θέλει Ξ G*.

Codex G plurimis mendis laborat saepissimeque cum Ξ discrepat; qua ex causa censendum est utrumque codicem ex eodem archetypo manasse, qui Vindobonensi I similior fuerit quam libro Ψ. cf. p. 178, 2 (251, 3) *συνθεάσασθαι Ξ: συντεθεάσθαι (G) cum aliis*; 180 D, 28 (255, 2) *όπόσον G cum Ψ I: όπόσα (Ξ) cum t*; 182 C, 2 (258, 14) *επιτηδύματα πάντα G cum Ψ I: επιτηδύματα (Ξ) cum t*; 187 B, 16 (268, 14) *μή om. G, add. (Ξ) cum rel.*; 191 B, 31 (276, 21) *έναι om. G cum r, add. (Ξ) cum rel.*; 195 D, 9 (287, 5) *και μή δεινών add. G cum Ψ I, om. (Ξ) cum t*. fons, ex quo uterque codex fluxit, in codicibus, qui ad nos pervenerunt,

non exstat. ex Vindobonensi Ξ G non descriptos esse praeter locum supra adlatum p. 187 B, 16 (268, 13), quo librarii error ex libri Vindobonensis scriptura explicari nequit, haec testantur: p. 181 B, 18 (256, 7) *ει οἱ: οἱ I, ει (Ξ G) cum rel.*; 182 B, 28 (258, 4) *επιτιθεμένον (Ξ G) cum rel.: επιθεμένον I*; 182 C, 35 (258, 12) *όρμήσειε (Ξ G) cum rel.: έρμόσειε I*; 193 D, 6 (282, 9) *πάνν γε (Ξ G) cum rel., om. I*; 194 A, 25 (283, 6) *τῇ add. (Ξ G) cum rel., om. I*; 200 D, 28 (297, 18) *ποιεῖν (Ξ G) cum rel.: ειπεῖν I*. Schanz G ex Ψ derivat; haud probabilibus credo argumentis; cf. quae so p. 180 A, 2 (253, 18) *χοῤναι (Ξ G) cum rel.: χοῤν ή Ψ*; 181 D, 13 (257, 12) *έμοι και (Ξ G) cum I: έμοι Ψ*; 183 B, 4 (260, 6) *όρῶ (Ξ G) cum rel.: έρῶ Ψ*; 184 B, 9 (262, 4) *οἰοιτο αὐτόν δεῖν (Ξ G) cum I t: οἰοιτο αὐτόν Ψ*; 184 E, 31 (263, 5) *αῤωνίας τοῦ (Ξ G) cum rel.: αῤωνιστοῦ Ψ I*; ib. 5 (263, 10) *ή om. Ψ, add. (Ξ G) cum rel.*; 189 E, 4 (274, 2) *ει om. Ψ, add. (Ξ G) cum rel.*

Codices C et y eadem manu scripti in hoc quoque dialogo ex codice B pendere videntur. C et y p. 180 B, 13 (254, 8) *και* post *λέγει* om., 183 B, 8 (260, 9) *αὐτοἱ om.*, 188 D, 20 (271, 17) praebent *έλληνιστική* (pro *έλληνική*), 189 E, 33 (273, 19) *δ* (pro *ϑ*), 196 E, 23 (289, 13) *γε om.* minores inter C et y atque Cy et B discrepantiae librarii neglegentia facile explicari possunt.

Codicem Γ ex t fluxisse iure contendit Schanz. Liber Γ a t his locis discedit: p. 257, 17 Bekkeri (praebet *ήτιτω* pro *έλλάττω*); 259, 8 (*ώσπερ* pro *δπερ*); 259, 14 (*δτι* pro *έτι*); 265, 6 (*εἴτε* pro *ή*); 266, 5 (*αὐτῆς* pro *αὐτῶν* propter *τέχνης* quod sequitur ortum); 268, 12 (*άλλων ήδη* pro *ήδη άλλων*); 272, 22 (*σκοπεῖν* pro *συσκοπεῖν*); 275, 12 (*βούλει σύ* pro *σὺ βούλει*); 277, 19 (*ή* pro *και*); 284, 2 (*λόγοις* pro *λόγω*); 287, 12 (*έν* pro *αὐ*); 287, 19 (*τοῦτο* pro *τούτων*); 289, 5 (*αὐτός* pro *αὐτό*); 290, 14 (*καλῶ θρασεία* pro *θρασεία καλῶ*); 291, 7 (*μάλιστα* pro *κάλλιστα*); 291, 13 (*θπη* pro *θποι*); 293, 20 (*προμυθεῖται* pro *προμηθεῖται*). sed nullus ex his locis ita comparatus est, ut eo Schanzii probabilis sententia refelli possit.

Codex b saepissime cum E consentit. cf. p. 181 B, 23 (256, 13) *και σὺ δε ήγοῦ με: καμέ δε ήγοῦμαι E (b)*; 181 D, 8 (257, 6) *τῶνδε: τούτων E (b)*; *τούτων: τῶνδε E (b)*; 184 D, 25 (262, 21) *ακοῦσαι και σοῦ: και σοῦ ακοῦσαι E (b)*; 185 D, 17 (265, 11) *τοῦ om. E b*; 187 A, 13 (268, 11) *τοῦ τοιούτου: τούτου E (b)*; 187 A, 14 (268, 12) *παράδειγμα: παραδείγματα E (b)*; 190 A, 11 (274, 9) *σύμβουλοι γε: γε σύμβουλοι E (b)*; 191 A, 20 (276, 10 et 11) *έν om. E (b)*; *μάχηται: μάχεται E (b)*; 194 D, 24 (284, 20) *άνηρ: δ άνηρ E (b)*; 195 A, 7 (285, 15) *ῶ om. E b*. sed quamquam b et E vel maxime cognati sunt, tamen neque b ex E neque E ex b, sed ambo ex uno eodemque fonte

derivandi esse videntur; cf. p. 179 C, 16 (252, 20) *ὑπαισχυνόμεθα* (*b*)
^{ην}
 cum rel.: *ὑπασχόμεθα* E; 180 D, 31 (255, 6) *τὰ πολλὰ κατ' οἰκίαν* E:
κατ' οἰκίαν τὰ πολλὰ (*b*) cum rel.; 182 E, 21 (259, 12) *τί καὶ 1*: καὶ
 ἄτ, *τί καὶ* superscr. *μὴ* E, *τί* *b*; 185 A, 13 (263, 18) *πέθεισθαι* (*b*)
 cum rel.: *πέσεισθαι* E; 189 B, 5 (272, 13) *ὦ σώκρατες ἐγὼ — καὶ δι-*
δάσκων καὶ ἐλέγχειν (*b*) cum rel.: *ἐγὼ ὦ Σώκρατες — καὶ ἐλέγχειν καὶ*
διδάσκων E; 195 D, 3 (286, 22) *κρείττον* *b* cum rel.: *κρείττον γε* E;
 198 D, 1 (293, 12) *ἔπη γέγονεν* om. E¹, add. (*b*); 199 C, 1 (294, 23) *γε*
 om. E, add. *b*.

Utrumque codicem Schanz ex *B* derivat; cui opinioni hi loci
 repugnant: p. 179 C, 15 (252, 19) *τὰ τῆσδε ἄ1 (B) a*: *τὰ τῆσ* t¹ (*τῆσδε*
 in mg. add. t²) E (*b*); 182 C, 2 (258, 14) *ἐπιτηδεύματα* t (*BE*): *ἐπιτη-*
δεύματα πάντα ἄ1 *ab*; 182 E, 21 (259, 12) *τί καὶ 1 (a)*: καὶ ἄτB, *τί*
 καὶ superscr. *μὴ* E, *τί* *b*; 183 E, 28 (261, 9) *παρήει τέως 1 (Eab)*: *παρήει*
τέως tB; 184 A, 4 (261, 19) *ἐκείνο* ἄ1E (*ab*): *ἐκείνω* rel.; 187 A, 13
 (268, 11) *γεγονότε* ἄ (*b*): *γεγονάτε* rel.; 197 E, 33 (291, 17) *οἶον με*
 ἄ1 *ab*: *οἶον* (BE); 198 D, 4 (293, 16) *ἦ ἢ (b)*: *ἦ* B, *ἦ* ἄ1t(E) *a*.

Eandem originem Schanz codici *a* adscribit; at cf. quaeso praeter
 locos iam commemoratos etiam hos: p. 184 E, 9 (263, 14) *κρηθίσσασθαι*
 ἄ1 *a*, γρ. B, t in mg.: *κρίνεσθαι* t¹ (BE*b*); 186 A, 2 (266, 9) *ἐπειδὴ (B)*
 cum rel.: *ἐπειδὴ καὶ a* cum *t*; 187 E, 16 (270, 5) *πρὶν ἔν γρ. Bt² a*:
πρὶν ἄ1t¹ (BE*b*).

Codex *B* omnibus fere locis in hoc dialogo Venetum t sequitur;
 quamquam si spectas, quae ratio codici *B* cum t in aliis dialogis inter-
 cedat, apographum Veneti t eum appellare non audebis; cf. praeterea
 p. 182 A, 22 (257, 21) *περὶ τὸν (B)* cum aliis: *τὸν περὶ τὸν* t cum ἄ1.

Codices *aco* *Σwe* artissimo cognationis vinculo coniuncti sunt.

Libros *c* et *o* ex *a* descriptos esse iure contendunt Hiller, Schanz,
 Jordan. quod ad *c* attinet, opinioni huic obstare videntur loci: p. 185
 A, 15 (263, 20) *οἰεσθε (c)* cum (*Σw*) recte: *οἰεσθαι aoe*; 197 E, 30
 (291, 14) *τοῦνομα τοῦτο (aoe)*: *τοῦτο τοῦνομα c* cum *t*, *τοῦτο τὸ*
ἄνομα Σ. sed prior discrepantia Furiae errore (nam quam lubricum sit
 ex Stallbaumii et Bekkeri silentio aliquid concludere, satis notum est),
 altera casu explicari potest. eodem modo discrepantiae, quae inter *o*
 et *a* intercedunt, explicandae videntur; cf. p. 181 D, 12 (257, 10) *ἡμῶν*
 (*o*) cum *Σ*: *ἡμῶν ac (Σwe)* cum rel.; p. 182 A, 23 (257, 22) *τι* om. E
 (*ac*): add. (*Σe*) *o*, *τε w*; 182 E, 21 (259, 12) *μὴ μέντοι (ac)*: *μὴ μέντοι*
τι o *Σwe* cum aliis; 183 E, 28 (261, 9) *παρήει τέως (acw)* cum aliis:
παρήει τέως o *Σe* cum aliis; 185 C, 7 (265, 1) *σκοπήσαι acew*, *σκο-*
πήσαι Σ, *σκοπήται (o)*; 187 A, 9 (268, 6) *ἦ ο (Σew)*: *εἴη (ac)* cum aliis;

195 C, 33 (286, 19) *τοῦτ' (ac)*: *τοῦτο ο, τι τοῦτο Σwe* cum aliis;
 196 A, 22 (287, 18) *καὶ* om. (*ac*), add. *o (Σwe)*; 198 E, 8 (293, 19)
μαρτυρήσατε (o *Σwe)* cum aliis: *μαρτυρήσατε ac*. non dubito, quin
 his quoque locis *o* cum reliquis codicibus cognatis conspirat.

Codicem *Σ* Schanz iure ex *c* fluxisse putat; *Σc* enim soli praebent:
 p. 184 A, 4 (261, 19) *οἴει* (pro *εἴη*); 186 A, 1 (266, 7) *τοῦτο-ἀληθες*
 (pro *τοῦτο-ἀληθῆ*); 188 B, 27 (270, 16) *τοῦς τοῦ* (pro *τὸ τοῦ*); 189 C,
 19 (273, 5) om. *τά*; 191 C, 9 (277, 12) post *καλῶς* add. *σε*; 194 B, 33
 (283, 15) *ὅτι ποτ'* (pro *ὅ τῃ*); 195 B, 18 (286, 3) om. *σὺ*; 200 E, 3 (298, 6)
ἐμπορία (pro *ἀπορία*). Schanzii sententiae adversantur loci: p. 185 D,
 21 (265, 15) *σκοποῦμεν (Σ)* cum rel.: *σκοπῶμεν c*; 197 D, 24 (291, 7)
τά (Σ) cum rel.: *τὸ τὰ c*; 179 E, 26 (253, 10) *ἐν δπλοῖς (Σ)*: *ἐν τοῖς*
δπλοῖς c; quae discrepantiae eorum qui hoc codices contulerunt errore
 aut casu explicandae sunt.

Codicem *e* Schanz ex *o* derivat; recte opinor. soli enim exhi-
 bent: p. 179 E, 30 (253, 14) *θεατὰς* (pro *συνθεατὰς*); 186 C, 18 (267, 3)
ἐκείνου (pro *ἐκ νέου*); 194 D, 17 (284, 13) *δὲ* post *ταῦτα* om. cum
 ἄ1G; 198 D, 2 (293, 14) *γέννηται* (pro *γέννοιτο*). codex *e* corruptior est
 quam *o*, cum solus multa menda exhibeat, quibus *o* caret; cf. p. 184 E,
 11 (263, 16); 185 B, 23 (264, 6); 187 D, 32 (269, 9); 192 A, 31 (278,
 15); 197 C, 16 (290, 20); 199 C, 7 (295, 6)*

Codex *w* multas lacunas habet, quae in *Σeaco* non exstant;
 omittit enim p. 181 D, 9—11 (257, 7—9) *παρ' — πείθειν*; 183 C, 13
 —15 (260, 16—17) *καίτοι — ἐπιτηδευσάντων*; 183 C, 17 (260, 19) *δν*;
 185 B, 28—29 (264, 11—12) *οὐκοῦν — διδασκάλους*; 193 D, 14—16
 (282, 17—19) *τὸν — τοῖς*; 196 E, 27 (289, 17) *γνώναι*; 197 B, 3 (290, 7)
πάντα. ex libris *Σeco* describi non potuit. nam multis mendis caret,
 quibus *e* oppletus est; *Σ* autem p. 191 D, 15 (277, 19) verba *καὶ —*
εἰσὶν et p. 192 A, 32 (278, 16) *ἐν τῷ* ante *μανθάνειν* omittit, quae in
w exstare videntur; multae quoque lectiones codicum *c* et *o*, quas supra
 commemoravimus, in *w* non occurrunt. quare censendum est librum *w*
 nexum esse ex *a*. codices *Σwe* p. 185 E, 24—26 (265, 18—20) verba
ἐνεκα — ψυχῆς propter homoeoteleuton omittunt; cum vero *e* ex *o*, *Σ*
 ex *c* descriptus sit, eandem lacunam etiam in *c* et *o* inesse, quamquam
 Stallbaum eius mentionem non facit, verisimile est. codices igitur
Σeco et *w*, qui eandem lacunam habet, ex libro quodam orti sunt
 nunc deperdito, qui ex *a* fluxit. ex hoc libro originem duxit primum
c et *Σ*, deinde *w*, denique *o* et *e*.

* Errore factum est, ut in editione Protagorae p. III *c* inter *Σ* et *c* inter-
 ponerem.

Librum f, valde depravatam, Schanz ex *Γ* fluxisse censet. exhibent enim *Γ* et f p. 197 D, 24 (291, 7) *μάλιστα* (pro *κάλλιστα*), 193 E, 18 (282, 21) *ἀκούση* (pro *ἀκούσει*) cum r; p. 260 D, 25 (297, 16) *ὕπακούει* (pro *ὕπακούοι*) cum G. sed his mendis in libris manu scriptis nihil est frequentius. aliquot locis f conspirat cum Ξ (cf. Bekkeri p. 263, 13, 296, 10), aliis cum Σ [cf. 194 C, 9 (284, 3); 198 A, 6 (292, 2); 201 B, 13 (298, 18)], aliis cum ω [179 D, 20 (253, 3); 185 A, 16 (263, 21); 192 E, 8 (280, 18); 197 A, 36 (290, 4)] et r [180 C, 16 (254, 12); 182 A, 23 (257, 22); 189 D, 26 (273, 12); 192 C, 19 (279, 16); 193 E, 18 (282, 21)]. e codice negligenter scripto fluxisse videtur; cf. p. 263, 6 *ἀσευεῖν* (pro *ἀσευῖν*) et 270, 12 *χαίρων ᾧ* (pro *χαίρω γὰρ*). codici tam corrupto certam quandam sedem adsignare difficillimum est; certe ad Platonis verba emendanda nullius est momenti.

E codice Palatino 129 aliquot lectiones ad p. 187 B novimus (cf. Creuzeri Meletemeta I. p. 114), ex quibus de pretio eius certi aliquid conicere non licet.

Apographis igitur exclusis hi codices restant, quorum rationem nos habere oportet: prioris familiae *ΜΙΞΓ*, alterius *tBEab*. in adnotatione critica delectas lectiones librorum *ΜIt* adtuli, reliquorum tum tantum feci mentionem, cum nullus ex his tribus libris veram lectionem praeberet.

Codicis Vindobonensis tria folia (486, 487, 488) a verbis p. 185 D *πάνν γε* usque ad p. 191 B *καὶ εἶπεν αὐτὸν* manu recenti scripta textum alterius codicum familiae praebent; exhibet enim Vindobonensis cum huius familiae libris p. 186 A, 4 (266, 10) *αὐτήν* superser. *οὖν* (pro *αὐτοῦν*); 187 C, 28 (269, 6) *ἡρχόμεν ἐντεῦθεν* (pro *ἐντεῦθεν ἡρχόμεν*). ex p. 186 A, 2 (266, 9) *ἐπειδὴ* *Μt*: *ἐπειδὴ καὶ I* cum *a*, 186 B, 12 (266, 19) *ἡμῶν τούτων* *Μt*: *τούτων ἡμῶν I* cum (*a*), 190 B, 13 (274, 11) *κάλλιστ' ἐν* *Μt*: *κάλλιστα I* cum *c* statuere possemus hanc Vindobonensis partem ex codice quodam, qui Laurentiano *a* similis fuerit, depromptam esse, nisi obstarent loci: p. 186 B, 15 (267, 1) *τε* add. *I* cum *Μt*: om. (*a*) et 187 E, 16 (270, 5) *πρὶν ἂν a*: *πρὶν I* cum *Μt(BEb)*. ceterum haec pars codicis Vindobonensis vitiis laborat, quae in aliis codicibus, apographis libri Vindobonensis exceptis, non occurrunt; velut p. 186 E, 1 praebet *ἐπακούειν* (pro *ἐπαύειν*), 187 A, 11 om. *καὶ* ante *τῶν ἡμετέρων*, 187 A, 13 *γυγνόμενοι* (pro *γενόμενοι*), 187 C, 27 bis ponit *Σωκράτης*, 187 E, 7 om. *τοῦ*, 189 A, 2 *συγχωρεῖτω μοι* (pro *μοι συγχωρεῖτω*), 189 C, 20 om. *ἔ*, 190 A, 8 *οἷς* (pro *ῆς*), 190 C, 30 *ἕσθι* (pro *ἕσως*).

Textum codicis Vindobonensis Schanz Clarkiani fundamento nixum, sed librariorum libidine librariorum mutatum et ex altero fonte (Veneto t) emendatum esse opinatur. quam opinionem minime probandam esse mox alibi demonstrabo.

Ceterum lectionibus demum codicum *ΜIt* comparatis de archetypi utriusque familiae natura certum quoddam iudicium proferre possumus; velut cum p. 179 C, 15 *τὰ τῆσδε τῆς πόλεως* *ΜI* exhibeat, *τὰ τῆς* (*τῆσδε* in mg. add. t²) *πόλεως t¹*, apparet in archetypo *τῆσδε* scribae errore in margine aut supra versum adscriptum fuisse; cf. p. 181 B, 18 *εἰ οἱ: εἰ* *Μt*, *οἱ I* (in archetypo sine dubio fuit *εἰ* superser. *οἱ*); 181 D, 13 *ἐμοὶ καὶ I*: *καὶ ἐμοὶ t*, *ἐμοὶ* *Μ* (in archetypo *καὶ* extra versum scriptum fuisse videtur). itaque cum *Μ* et *t* inter se discrepant, eam scripturam potioram habemus, quae codicis Vindobonensis auctoritate confirmatur.

Scribebam Pragae Kalendis Novembribus MDCCCLXXXVII.

INDEX LIBRORUM MANU SCRIPTORUM.

Libri prioris familiae:

- A = Clarkianus sive Bodleianus sive Oxoniensis scriptus anno
 DCCCXCV p. Chr. n.
 I = Vindobonensis suppl. phil. gr. 7.
 E = Venetus 184 saeculi XV.
 G = Parisinus 1813 saeculi XV.

Libri alterius familiae:

- t = Venetus append. class. 4. 1 saeculi XII.
 B = Parisinus 1808 saeculi XIII.
 E = Parisinus 1811 saeculi XIV.
 a = Laurentianus plut. 59, 1 saeculi XIV.
 b = Laurentianus plut. 85, 6 saeculi XII.

Lectiones Clarkiani et Veneti t in adnotatione critica adlatae ex
 editione Schanzii, lectiones librorum $\Xi G B E a b$ ex apparatu critico
 Bekkeri et Stallbaumii sumptae sunt. codicem Lobkoviciensem, cuius
 lectiones in praefatione commemorantur, ipse excussi, Vindobonensem
 in usum meum E. Svoboda amicus contulit. asteriscus unum vel plura
 apographa significat; compendio *Gtlb.* coniecturas signavi, quas Michael
 Gitlbauer in Lachetis editione (Friburgi 1884) et in libro, qui inscri-
 bitur *Philologische Streifzüge* (Freiburg 1886, p. 169 sq.), protulit.

ΛΑΧΗΣ

ἢ περὶ ἀνδρείας [μικεντικός.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, ΜΕΛΗΣΙΑΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΛΑΧΗΣ, ΠΑΙΔΕΣ
 ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΗΣΙΟΥ, ΣΟΚΡΑΤΗΣ.

Λύσιμαχος ΑΛΥ,

I. Τεθέασθε μὲν τὸν ἄνδρα μαχόμενον ἐν ὅπλοις, ὡς ἔστιν ἢ
 Νικία τε καὶ Λάχης· οὗ δ' ἕνεκα ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθε-
 1 ἀσασθαι ἐγὼ τε καὶ Μελησίας ὅδε, τότε μὲν οὐκ εἴπομεν,
 2 νῦν δ' ἐροῦμεν. ἡγοῦμεθα γὰρ χοῖραι πρὸς γε ὑμᾶς παρ-
 3 ρησιάζεσθαι. εἰσὶ γὰρ τινες οἱ τῶν τοιούτων καταγελωσί-
 4 και ἐάν τις αὐτοῖς συμβουλευσῆται, οὐκ ἂν εἴποιεν ἃ νοοῦσιν, ἢ
 5 ἀλλὰ στοχαζόμενοι τοῦ συμβουλομένου ἄλλα λέγουσι παρὰ
 6 τὴν αὐτῶν δόξαν· ὑμᾶς δὲ ἡμεῖς ἡγησάμενοι καὶ ἱκανοὺς
 7 γνῶναι καὶ γρόντας ἀπλῶς ἂν εἴπειν ἃ δοκεῖ ὑμῖν, οὕτω
 8 παρελάβομεν ἐπὶ τὴν συμβουλὴν περὶ ὧν μέλλομεν ἀνακοι-
 9 νοῦσθαι. ἔστιν οὖν τοῦτο, περὶ οὗ πάλαι τούσαῦτα προοιμιά-
 10 ζομαι, τόδε. ἡμῖν εἰσὶν υἱεῖς οὗτοί, ὅδε μὲν τοῦδε, πάππου 179
 11 ἔχων ὄνομα Θουκνυδίδης, ἐμὸς δὲ ἀδελφὸς· παππῶν δὲ καὶ
 12 οὗτος ὄνομα ἔχει τοῦμοῦ πατρὸς· Ἀριστείδην γὰρ αὐτὸν καλοῦ-
 13 μεν. ἡμῖν οὖν τούτων δέδοσται ἐπιμεληθῆναι ὡς οἶόν τε

2 συνθεάσασθαι Ξt^2 , γρ. Βα; συνθεάσασθε A, συνθεάσασθαι
 1(G)t¹(BEab), del. Gtlb. | 7 λέγουσι t¹: νοοῦσι A, γρ. t², νοοῦσι superscr.
 λεγ. I, del. Gtlb. | 8 αὐτῶν A: αὐτῶν I, ἐαυτῶν t. | 11 τοῦτο del. *;
 τὸ Badham, τὸ ὑποκείμενον M. Schmidt. | 13 δὲ καὶ *: τε καὶ codd.; τε
 del. Heindorf | 14 ἔχει: ἔχων Schleiermacher; τοῦμοῦ πατρὸς del. Gtlb

Platonis Laches.

μάλιστα καὶ μὴ ποιῆσαι ὅπερ οἱ πολλοί, ἐπειδὴ μειράκια γέγονεν, ἀνεῖναι αὐτοὺς ὅ τι βούλονται ποιεῖν, ἀλλὰ νῦν δὴ
 B καὶ ἄρχεσθαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι καθ' ὅσον οἰοί τ' ἔσμεν. εἰδότας οὖν καὶ ὑμῖν υἰεῖς ὄντας ἡγησάμεθα μεμεληκέναι περὶ
 αὐτῶν, εἶπερ τισὶν ἄλλοις, πῶς ἂν θεραπευθέντες γένοιτο 5
 ἄριστοι· εἰ δ' ἄρα πολλὰ μὴ προσεσχίκατε τὸν ῥῶν τῷ
 τοιοῦτῳ, ὑπομνήσοντες ὅτι οὐ χρὴ αὐτοῦ ἀμελεῖν, καὶ παρα-
 καλοῦντες ὑμᾶς ἐπὶ τὸ ἐπιμελείαν τινα ποιήσασθαι τῶν
 υἰέων κοινῇ μεθ' ἡμῶν.

II. Ὄθεν δὲ ἡμῖν ταῦτ' ἔδοξεν, ὦ Νικία τε καὶ Λάχης, 10
 χρὴ ἀκοῦσαι, κἂν ἢ ὀλίγω μακρότερα. συσσιτοῦμεν γὰρ δὴ
 C ἐγὼ τε καὶ Μελησίης ὄδε, καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.
 ὅπερ οὖν καὶ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου, παρησιασόμεθα
 πρὸς ὑμᾶς. ἡμῶν γὰρ ἐκάτερος περὶ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς πολλὰ
 καὶ καλὰ ἔργα ἔχει λέγειν πρὸς τοὺς νεανίσκους, καὶ ὅσα ἐν 15
 πολέμῳ εἰργάσατο καὶ ὅσα ἐν εἰρήνῃ, διοικοῦντες τὰ τε
 τῶν συμμάχων καὶ τὰ τῆσδε τῆς πόλεως· ἡμέτερα δ' αὐτῶν
 ἔργα οὐδέτερος ἔχει λέγειν. ταῦτα δὴ ὑπαισχυνόμεθά τε
 D τοῦσδε καὶ αἰτιώμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς μὲν
 εἶον τρυφᾶν, ἐπειδὴ μειράκια ἐγενόμεθα, τὰ δὲ τῶν ἄλλων 20
 πράγματα ἔπραττον· καὶ τοῖσδε τοῖς νεανίσκοις αὐτὰ ταῦτα
 ἐνδεικνύμεθα, λέγοντες ὅτι, εἰ μὲν ἀμελήσουσιν ἑαυτῶν καὶ
 μὴ πείσονται ἡμῖν, ἀκλεεῖς γενήσονται, εἰ δ' ἐπιμελήσονται,
 τάχ' ἂν τῶν δρομάτων ἄξιοι γένοιτο ἃ ἔχουσιν. οὗτοι
 μὲν οὖν φασιν πείσεσθαι· ἡμεῖς δὲ δὴ τοῦτο σκοποῦμεν, 25
 E τὶ ἂν οὗτοι μαθόντες ἢ ἐπιτηδεύσαντες ὅ τι ἄριστοι γέ-
 ρουτο. εἰσηγήσατο οὖν τις ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μάθημα,

2 δὴ: ἢδη Badham. | 3 οἰοί τ' A1: οἰόν τ' t. | 4 post ὄντας
 lacunam indicavit et ἡγησάμενοι scripsit Badham δεῦρο ἐκαλέσαμεν
 ὑμᾶς excidisse existimans; post ὄντας add. εἰς συμβουλὴν ὑμᾶς παρε-
 καλέσαμεν εἰ Schanz; si quid intercidit, post verba v. 9 μεθ' ἡμῶν
 potius addendum esse arbitror οὕτω παρελάβομεν ἐπὶ τὴν συμβουλὴν;
 cf. supra p. 178 B, 9. | 16 πολέμῳ — ἐν om. f¹, add. f². | 17 τῆσδε τῆς A1:
 τῆς f¹, τῆσδε add. in mg. f². | 19 τοῦσδε A1: τοῖσδε t, del. Gtlb

ὅτι καλὸν εἶη τῷ νέῳ μαθεῖν ἐν δπλοῖς μάχεσθαι· καὶ ἐπήναι
 τοῦτον δν νῦν ὑμεῖς ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον, κατ' ἐκέλευε +
 θεάσασθαι. ἔδοξε δὴ χρῆναι αὐτοὺς τε ἐλθεῖν ἐπὶ θέαν
 τάνδρῳ καὶ ὑμᾶς συμπαραλαβεῖν ἅμα μὲν συνθεατάς, ἅμα
 5 δὲ συμβούλους τε καὶ κοινωνούς, ἐὰν βούλησθε, περὶ τῆς τῶν
 υἰέων ἐπιμελείας. ταῦτ' ἐστὶν ἃ ἐβουλόμεθα ὑμῖν ἀνακοινώ- 180
 σασθαι. ἢδη οὖν ὑμέτερον μέρος συμβουλεύει καὶ περὶ τούτου
 τοῦ μαθήματος, εἴτε δοκεῖ χρῆναι μαθάνειν εἴτε μή, καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων, εἴ τι ἔχετε ἐπαινεῖσαι μάθημα νέῳ ἀνδρὶ
 10 ἢ ἐπιτηδεύμα, καὶ περὶ τῆς κοινωνίας λέγειν ὁποῖόν τι
 ποιήσετε.

III. NI. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ἀνοίμαχε καὶ Μελησία, ἐπαινῶ
 τε ὑμῶν τὴν διάνοιαν καὶ κοινώγειν ἑτοῖμος, οἶμαι δὲ καὶ
 Λάχητα τόνδε.

15 AA. Ἀληθῆ γὰρ οἶει, ὦ Νικία. ὡς δ' γε ἔλεγεν ὁ Ἀνοί- B
μαχος ἄρτι περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Μελησίου,
 πάνν μοι δοκεῖ εὖ εἰρησθαι καὶ εἰς ἐκείνους καὶ εἰς ἡμᾶς
 καὶ εἰς ἅπαντας ὅσοι τὰ τῶν πόλεων πράττουσιν, ὅτι αὐτοῖς
 σχεδὸν τι ταῦτα συμβαίνει, ἃ οὗτος λέγει, καὶ περὶ παιδας
 20 καὶ περὶ τἄλλα ἴδια, ὀλιγορεῖσθαι τε καὶ ἀμελῶς διατίθε-
 σθαι. ταῦτα μὲν οὖν καλῶς λέγεις, ὦ Ἀνοίμαχε· ὅτι δ' ἡμᾶς
 μὲν συμβούλους παρακαλεῖς ἐπὶ τὴν τῶν νεανίσκων παιδείαν, C
Σωκράτη δὲ τόνδε οὐ παρακαλεῖς, Θανμάζω, πρῶτον μὲν
 ὄντα δημότην, ἔπειτα ἐνταῦθα ἀεὶ τὰς διατριβὰς ποιούμενον,
 25 ὅπου τί ἐστι τῶν τοιούτων ὧν σὺ ζῆτεῖς περὶ τοὺς νέους ἢ
 μάθημα ἢ ἐπιτηδεύμα καλόν.

1 ὅτι It: οὐ A¹, ὡς in mg. A²; τῷ νέῳ: τῷ νέῳ Badham; ὅτι —
 μάχεσθαι del. Gtlb. | 3 θεάσασθαι It: θεάσεσθαι A, κατ' — θεάσασθαι
 et χρῆναι del. Gtlb. | 7 μέρος It: γένος A, del. Gtlb. | 8 χρῆναι It:
 χρῆν ἢ A, del. Gtlb. | 16 τοῦ αὐτοῦ A: αὐτοῦ It; Μελησίου It: μι-
λησίου A, ut saepius. | 19 ταῦτα A: ταυτὰ 1, ταυτὰ t. | 20 ὀλιγορεῖ-
 σθαι: ὀλιγορεῖν Badham, ὀλιγώρως Schanz, ὀλιγώρως ἔσθαι Gtlb. |
 21 καλῶς It: καλεῖς A, sed cum vitii nota. | 22 παιδείαν It A²: παι-
 δειὰν A¹. | 24 ἀεὶ A: αἰεὶ It, ut semper.

ΑΥ. Πῶς λέγεις, ὦ Λάχης; Σωκράτης γὰρ ὁδε τινὸς τῶν τοιούτων ἐπιμέλειαν πεποιήται;

ΑΑ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Ἀνσίμαχε.

ΝΙ. Τοῦτο μὲν σοὶ κἀν ἐγὼ ἔχοιμι εἰπεῖν ὃν χειρὸν Λάχης· καὶ γὰρ αὐτῷ μοι ἔναγχος ἄνδρα προὔξενησε τῷ 5
D υἱεῖ διδάσκαλον μουσικῆς, Ἀγαθοκλέους μαθητὴν Λάμωνα, ἀνδρῶν χαριέστατον οὐ μόνον τὴν μουσικῆν, ἀλλὰ καὶ τὰλλα δπόσου βούλει ἄξιον συνδιατρίβειν τηλικούτοις νεανίσκοις.

IV. ΑΥ. Οὗτοι, ὦ Σώκρατες τε καὶ Νικία καὶ Λάχης, οἱ ἡλίκιοι ἐγὼ ἔτι γινώσκωμεν τοὺς νεωτέρους, ἅτε κατ' οἰ- 10
κίαν τὰ πολλὰ διατρίβοντες ἐπὶ τῆς ἡλικίας· ἀλλ' εἴ τι καὶ σὺ, ὦ παῖ Σωφρονίσκου, ἔχεις τῶδε τῷ σαντοῦ δημότῃ ἀγα-
E θὸν συμβουλεύσαι, χρη συμβουλεύειν. δίκαιος δ' εἶ· καὶ γὰρ πατριὸς ἡμῖν φίλος τυγχάνεις ὢν· αἰεὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ ἐταίρω τε καὶ φίλω ἦμεν, καὶ πρότερον ἐκεῖνος ἐτε- 15
λεύτησε, πρὶν τι ἐμοὶ διενεχθῆναι. περιφέρει δέ τις με καὶ μνήμη ἄρτι τῶνδε λεγόντων· τὰ γὰρ μειράκια τάδε πρὸς ἀλλήλους οἴκοι διαλεγόμενοι θαμὰ ἐπιμύμνηται Σωκράτους καὶ σφόδρα ἐπαινοῦσιν· οὐ μόντοι πάποτε αὐτοὺς ἀνηρώτησα, 18
181 εἰ τὸν Σωφρονίσκου λέγοιεν. ἀλλ', ὦ παῖδες, λέγετέ μοι, ὅδ' 20
ἔστι Σωκράτης, περὶ οὗ ἐκάστοτε ἐμύμνησθε;

ΠΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ πάτερ, οὗτος.

ΑΥ. Εὐ γε νῆ τὴν Ἥραν, ὦ Σώκρατες, ὅτι δοθοῖς τὸν πατέρα, ἄριστον ἀνδρῶν ὄντα, καὶ ἄλλως καὶ δὴ καὶ ὅτι οἰκεία τὰ τε σὰ ἡμῖν ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα. 25

ΑΑ. Καὶ μὴν, ὦ Ἀνσίμαχε, μὴ ἀφίεσό γε τὰνδρός·
B ὡς ἐγὼ καὶ ἄλλοθί γε αὐτὸν ἐθεασάμην οὐ μόνον τὸν πατέρα

8 ὁπόσου A1: ὁπόσα t; τὰλλ' & deleto ὁπόσου Gtlb. | 9 οὗτοι Badham: οὗτοι τι A1, οὗτοι τι 1. | 10 ἡλίκιοι: ἡλικοὶ A, ἡλικοὶ καὶ 1t. | 14 αἰεὶ A: αἰεὶ t¹, αἰεὶ 1t². | 16 περιφέρει: περιέρρει Badham. | 18 διαλεγόμενοι A1t¹: διαλεγόμενα t²; θαμὰ 1t: ἄμα A. | 21 Σωκράτης del. Badham; ἐμύμνησθε: μύμνησθε * Bekker, ἐπιμύμνησθε Badham; del. Gtlb. | 24 καὶ ἄλλως del. Badham. | 25 τὰ τε Bekker: τὰ γε eodl.

ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα δοθοῦντα· ἐν γὰρ τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ μετ' ἐμοῦ συνανεχώρει, κἀγὼ σοὶ λέγω ὅτι εἰ οἱ ἄλλοι ἤθελον τοιοῦτοι εἶναι, δοθῆν ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τοιοῦτον πτόμα.

5 ΑΥ. Ὁ Σώκρατες, οὗτος μόντοι ὁ ἔπαινός ἐστιν καλός, ὃν σὺ νῦν ἐπαινεῖς ὑπ' ἀνδρῶν ἀξίων πιστεῦσθαι καὶ εἰς ταῦτα εἰς & οὗτοι ἐπαινοῦσιν. εὐ οὖν ἴσθι ὅτι ἐγὼ ταῦτα ἀκούων χαίρω· ὅτι εὐδοκιμεῖς, καὶ σὺ δὲ ἡγοῦ με ἐν τοῖς εὐνουστάτοις σοὶ εἶναι. χρη μὲν οὖν καὶ πρότερόν γε φοιτᾷν 10
αὐτὸν παρ' ἡμᾶς καὶ οἰκείους ἡγεῖσθαι, ὥσπερ τὸ δίκαιον· νῦν δ' οὖν ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ ἀνεγνωρίσαμεν ἀλλήλους, μὴ ἄλλως ποιεῖ, ἀλλὰ σὺνισθί τε καὶ γνώριζε καὶ ἡμᾶς καὶ τοῦσδε τοὺς νεωτέρους, ὅπως ἂν διασώξῃτε καὶ ὑμεῖς τὴν ἡμετέραν φιλίαν. ταῦτα μὲν οὖν καὶ σὺ ποιήσεις καὶ 15
ἡμεῖς σε καὶ αὐθις ὑπομνήσομεν· περὶ δὲ ὧν ἠεξάμεθα τί φρατε; τί δοκεῖ; τὸ μάθημα τοῖς μειράκιοις ἐπιτήδειον εἶναι ἢ οὐ, τὸ μαθεῖν ἐν δπλαῖς μάχεσθαι;

V. ΣΩ. Ἀλλὰ καὶ τούτων πέρι, ὦ Ἀνσίμαχε, ἔγωγε D
πειράσομαι συμβουλεύειν ἂν τι δύνωμαι, καὶ εὐ & προκαλεῖ
20 πάντα ποιεῖν. δικαιοτάτον μόντοι μοι δοκεῖ εἶναι, ἐμὲ νεώτερον ὄντα τῶνδε καὶ ἀπειρότερον τούτων ἀκουεῖν πρότερον τί λέγουσιν καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν· ἐάν δ' ἔγω τι ἄλλο παρὰ τὰ ὑπὸ τούτων λεγόμενα, τότ' ἤδη διδάσκειν καὶ πείθειν καὶ σὲ καὶ τούτους. ἀλλ', ὦ Νικία, τί σὺ λέγει πότερός ὑμῶν;

25 ΝΙ. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει, ὦ Σώκρατες, δοκεῖ γὰρ ἐμοὶ

2 εἰ οἱ *: οἱ 1, εἰ A1. | 3 ἡμῶν ἢ A1t, sed ἡμῶν extra versum t. | 6 post καὶ add. ἐπαινεῖσθαι Heusde. | 7 ταῦτα: ταῦτὰ Heusde, εἰς ταῦτα et οὗτοι del. Gtlb.; ταῦτα post ἐγὼ del. Gtlb. | 8 εὐδοκιμεῖς t: εὐδοκιμεῖ 1, εὐδοκίμως A; δὲ puncto notatum in A; ἡγοῦ με A1: ἡγοῦμαι t. | 9 εὐνουστάτοις 1t: γ' εὐνουστάτοις A, γ' εὐνουστατόν Schanz; οὖν (hic et v. 11, 14) del. Gtlb.; γε: σε *, del. Gtlb. | 11 ἀπὸ τῆσδε τῆς 1t: ἀπόδε τῆς A cum vitii nota. | 16 τί δοκεῖ: δοκεῖ vel τοῦτο δοκεῖ olim Stallbaum; τὸ μάθημα — μάχεσθαι del. Gtlb. | 21 τούτων del. Gtlb. | 25 ἐμοὶ καὶ 1: καὶ ἐμοὶ t, ἐμοὶ A.

Ε καὶ τοῦτο τὸ μάθημα τοῖς νέοις ὠφέλιμον εἶναι ἐπίστασθαι
 πολλαχῆ. καὶ γὰρ τὸ μὴ ἄλλοθι διατρίβειν, ἐν οἷς δὴ φι-
 λουσίην οἱ νέοι τὰς διατριβάς ποιεῖσθαι, ὅταν σχολὴν ἄγωσιν,
 ἀλλ' ἐν τούτῳ, εὖ ἔχει, ὅθεν καὶ τὸ σῶμα βέλτιον ἴσχειν
 182 ἀνάγκη — οὐδενὸς γὰρ τῶν γυμνασίων φαιλότερον οὐδ' ἐλάττω 5
 πόνον ἔχει — καὶ ἅμα προσήκει μάλιστα ἑλευθέρῳ τοῦτό τε
 τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ ἵπτικὴ· οὐ γὰρ ἀγῶνος ἀθληταὶ ἔσμεν
 + καὶ ἐν οἷς ἡμῶν ὁ ἀγὼν πρόκειται, μόνοι οὗτοι γυμναζόμενοι
 οἱ ἐν τούτοις τοῖς περὶ τὸν πόλεμον δογάνοις γυμναζόμενοι.
 ἔπειτα δὴσεται μὲν τι τοῦτο τὸ μάθημα καὶ ἐν τῇ μάχῃ αὐτῇ, 10
 ὅταν ἐν τάξει δέη μάχεσθαι μετὰ πολλῶν ἄλλων· μέγιστον
 Β μέντοι αὐτοῦ ὄφελος, ὅταν λυθῶσιν αἱ τάξεις καὶ ἤδη πον δέη
 μόνον πρὸς μόνον ἢ διώκοντα ἀμνημονεῖν τινὶ ἐπιθέσθαι ἢ
 καὶ ἐν φυγῇ ἐπιτιθεμένον ἄλλον ἀμύνεσθαι αὐτόν· οὐ τὰν
 ὑπὸ γε ἐνὸς εἰς ὁ τοῦτ' ἐπιστάμενος οὐδὲν ἂν πάθοι, ἴσως 15
 δ' οὐδὲ ὑπὸ πλειόνων, ἀλλὰ πανταχῆ ἂν ταύτῃ πλεονεκτοῖ.
 ἔτι δὲ καὶ εἰς ἄλλον καλοῦ μαθήματος ἐπιθυμίαν παρακαλεῖ
 τὸ τοιοῦτον· πᾶς γὰρ ἂν μαθὼν ἐν ὄπλοις μάχεσθαι ἐπιθυ-
 μήσειε καὶ τοῦ ἐξῆς μαθήματος τοῦ περὶ τὰς τάξεις, καὶ
 ταῦτα λαβὼν καὶ φιλοτιμηθεὶς ἐν αὐτοῖς ἐπὶ πᾶν ἂν τὸ περὶ 20
 C τὰς στρατηγίας δομήσειε· καὶ ἤδη δῆλον ὅτι τὰ τούτων ἐχό-
 μενα καὶ μαθήματα πάντα καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ καλὰ καὶ
 πολλοῦ ἄξια ἀνδρὶ μαθεῖν τε καὶ ἐπιτηδεύσαι, ὧν καθη-
 γήσεται ἂν τοῦτο τὸ μάθημα. προσθήσομεν δ' αὐτῷ οὐ μικρὰν
 προσθήκην, ὅτι πάντα ἄνδρα ἐν πολέμῳ καὶ θαρραλεώτερον 25

4 ἔχει Α1: ἔχειν t. | 7 οὐ Α1: οὐ 1; ἀγῶνος delere vult Schanz; οὐ
 γὰρ ἀθληταὶ ἔσμεν Gtlb. | 9 περὶ τὸν (ΞGBEab): τὸν περὶ τὸν Α1t;
 οἱ — γυμναζόμενοι del. Gtlb. | 12 πον scripsi: τι codd., τινὰ Badham,
 del. Gtlb. | 14 αὐτόν del. Gtlb.; οὐ τὰν Hermann: δε' ἂν Α1, οὐτ' ἂν
 t, del. Gtlb., οὐτ' ἄρ' Badham. | 15 ὑπὸ γὰρ ἐνὸς Gtlb. | 20 ἐν αὐτοῖς
 del. Gtlb. | 21 δομήσειε· καὶ τί δεῖ δηλοῦν Heusde, δομήσειεν ἤδη·
 δῆλον δ' Badham; ἤδη del. Gtlb. | 22 ἐπιτηδεύματα t: ἐπιτηδεύματα
 πάντα Α1, καὶ μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα πάντα Stallbaum, καὶ μα-
 θήματα et καὶ ἐπιτηδεύματα del. Gtlb.

60, ΛΑΧΩΣ
 οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλοθι

καὶ ἀνδρειότερον ἂν ποιήσειεν αὐτὸν αὐτοῦ οὐκ ὀλίγῳ αὐτῇ
 ἢ ἐπιστήμῃ. μὴ ἀτιμάσωμεν δὲ εἰπεῖν, εἰ καὶ τῷ ἑμιχρότερον
 δοκεῖ εἶναι, διὸ καὶ ἐσοχημονέστερον ἐνταῦθα οὐ γὰρ τὸν
 ἄνδρα ἐσοχημονέστερον φαίνεσθαι, οὐ ἅμα καὶ δεινότερος· 3
 5 τοῖς ἐχθροῖς φαίνεται διὰ τὴν ἐσοχημοσύνην. ἐμοὶ μὲν οὐκ,
 ὦ Ἀνσίμαχε, ὥσπερ λέγω, δοκεῖ τε χοῖραι διδάσκειν τοῖς
 νεανίσκοις ταῦτα καὶ δι' ἃ δοκεῖ εἶρηκα· Λάχης δ', εἴ τι
 παρὰ ταῦτα λέγει, κἂν αὐτὸς ἠδέως ἀκούσαιμι.

VI. ΑΑ. Ἄλλ' ἔστι μὲν, ὦ Νιζία, χαλεπὸν λέγειν περὶ
 10 ὅτουσιν μαθήματος, ὡς οὐ γὰρ μαθάνειν πάντα γὰρ ἐπί-
 στασθαι ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι. καὶ δὴ καὶ τὸ δολιτικὸν τοῦτο,
 εἰ μὲν ἔστιν μάθημα, ὅπερ φασὶν οἱ διδάσκοντες, καὶ οἷον Ε
 Νικίας λέγει, χοῖρῃ αὐτὸ μαθάνειν· εἰ δ' ἔστιν μὲν μὴ μά-
 θημά, ἀλλ' ἐξαπατῶσιν αἱ διασφραττιζόμενοι, ἢ μάθημα μὲν τῷ-
 15 χάνει ἂν, μὴ μέντοι πᾶν σπορδαῖον, τί καὶ δεῖ αὐτὸ
 μαθάνειν; λέγω δὲ ταῦτα περὶ αὐτοῦ εἰς τὰδε ἀποβλέψας,
 ὅτι οἶμαι ἐγὼ τοῦτο, εἴ τι ἦν, οὐκ ἂν κεληθεῖναι Λακεδαιμο-
 νίους, οἷς οὐδὲν ἄλλο μέλει ἐν τῷ βίῳ ἢ τοῦτο ζητεῖν καὶ
 ἐπιτηδεύειν, ὅ τι ἂν μαθόντες καὶ ἐπιτηδεύσαντες πλεονε- 183
 20 κτοῖεν τῶν ἄλλων περὶ τὸν πόλεμον. εἰ δ' ἐκείνους κέληθεν,
 ἀλλ' οὐ τοῦτους γε τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ κέληθεν αὐτὸ
 τοῦτο, ὅτι ἐκείνοι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων σπουδάζουσιν ἐπὶ
 τοῖς τοιοῦτοις καὶ ἐπὶ παρ' ἐκείνοις ἂν τις τιμηθεὶς εἰς ταῦτα
 καὶ παρὰ τῶν ἄλλων πλεῖστον ἂν ἐροῦντο χοῖρῆματα, ὥσπερ

3 δοκεῖ: δοκοῖ Stephanus; οὐ — φαίνεσθαι del. Madvig, ἐνταῦθα
 — φαίνεσθαι del. Gtlb. | 4 ἐσοχημονέστερον: ἐσοχημονέστατον GΞ;
 οὐ ἅμα 1t: οὐκ ἅμα Α, ἀλλὰ Gtlb.; δε' οὐ coniecit et verba διὰ τὴν
 ἐσοχημοσύνην delenda esse censet Schanz. | 11 δοκεῖ εἶναι del. Gtlb. |
 13 αὐτό t: αὐτόν Α1; χοῖρῃ — μαθάνειν del. Gtlb.; μὴ om. Α1, add.
 s. v. Α2. | 15 μὴ μέντοι (Ξα): μὴ μέντοι τι 1GtBb, μὴ μέντοι τοι Ε,
 μηδὲν τοι τί Α, sed eum vitii nota; τί καὶ 1: καὶ Αt, probat Gtlb.;
 αὐτό del. Gtlb. | 16 περὶ αὐτοῦ del. Gtlb. | 17 οἶμαι ἐγὼ del. Gtlb. |
 18 μέλει 1Α2t: μέλλει Α1t. | 20 κέληθεν scripsi: ἐκλήθει codd. |
 21 κέληθεν: κέληθει Schanz; αὐτοῦ — τοῦτο del. Gtlb. | 23 ἂν τις:
 δεῖ τις coniecit Schanz; ἂν et εἰς ταῦτα del. Gtlb.

ἐπιτηδεύματα
 ἡμεῖς οὐκ ἐπιτηδεύομεν

γε καὶ τραγωδίας ποιητῆς παρ' ἡμῖν τιμηθεῖς. τοιγάρτοι δε
 B ἂν οἴηται τραγωδίαν καλῶς ποιεῖν, οὐκ ἔξωθεν κύκλω περὶ
 τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις ἐπιδεικνύμενος περι-
 ἔρχεται, ἀλλ' εὐθὺς δευρο φέρεται καὶ τοιοῦτ' ἐπιδείκνυσιν,
 εἰκότως· τοὺς δὲ ἐν δπλοῖς μαχομένους ἐγὼ τούτους ὁρῶ τὴν 5
 μὲν Λακεδαιμόνα ἡγουμένους εἶναι ἄβαστον ἱερὸν καὶ οὐδὲ
 ἄκρω ποδὶ ἐπιβαίνοντας, κύκλω δὲ περιούοντας αὐτὴν καὶ πᾶσι
 μάλιστα ἐπιδεικνύμετους, καὶ μάλιστα τούτοις οἱ κἄν αὐτοὶ
 ὁμολογήσειαν πολλοὺς σφῶν προτέρους εἶναι πρὸς τὰ τοῦ
 πολέμου.

10

VII. Ἐπειτα, ὦ Ἀνσίμαχε, οὐ πᾶν ὀλίγοις ἐγὼ τούτων
 παραγέγονα ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, καὶ ὁρῶ οἳοί εἰσιν. ἔξεστι
 δὲ καὶ αὐτόθεν ἡμῖν σκέψασθαι. ὥσπερ γὰρ ἐπιτηδες οὐδεὶς
 πῶποτ' εὐδόκιμος γέγονεν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνὴρ τῶν τὰ ὀπλι-
 τικὰ ἐπιτηδευσάντων. καίτοι εἰς γε τᾶλλα πάντα ἐκ τούτων 15
 οἱ ὀνομαστοὶ γίνονται, ἐκ τῶν ἐπιτηδευσάντων ἕκαστα· οὗτοι
 δ', ὡς ἔοικε, παρὰ τοὺς ἄλλους οὕτω σφόδρα εἰς τοῦτο δε-
 D δυστυχήσασιν. ἐπεὶ καὶ τούτων τὸν Σιτησίλειον, ὃν ἡμεῖς μετ'
 ἐμοῦ ἐν τοσοῦτῳ ἄλλῳ θεάσασθε ἐπιδεικνύμενον καὶ τὰ
 μεγάλα περὶ αὐτοῦ λέγοντα αἱ ἔλεγον, ἐτέρωθι ἐγὼ κάλλιον 20
 εἰθεασάμην ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὡς ἀληθῶς ἐπιδεικνύμενον οὐχ
 ἐκόντα. προσβαλοῦσης γὰρ τῆς νεῶς ἐφ' ἣ ἐπεβάτευσεν πρὸς
 ὀκτάδα τινά, ἐμάχετο ἔχων δορυδρέπανον, διαφέρον δὴ ὄπλον
 αἶτε καὶ αἰετὸς τῶν ἄλλων διαφέρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐκ
 ἄξια λέγειν περὶ τᾶνδρός, τὸ δὲ σόφισμα τὸ τοῦ δρεπάνου 25
 E τοῦ πρὸς τῇ λόγχῃ οἷον ἀπέβη. μαχομένου γὰρ αὐτοῦ ἐν-
 ἔσχετό που ἐν τοῖς τῆς νεῶς σκεύεσιν καὶ ἀντελάβετο· εἴλεεν
 οὖν ὁ Σιτησίλειος βουλόμενος ἀπολῦσαι, καὶ οὐκ οἴος τ' ἦν·
 ἢ δὲ ναῦς τὴν ναῦν παρήει. τέως μὲν οὖν παρέδει ἐν τῇ

4 ἐπιδείκνυσιν: ἐπιδείκνυται Badham, ἐπιδείκνυτ' Schanz; καὶ —
 ἐπιδείκνυσιν del. Gtlb | 5 ὁρῶ 1t: ἔρῳ N. | 8 οἱ κἄν 1t: οὐκ ἂν N. |
 21 ἐν τῇ ἀληθείᾳ om. * | 29 παρήει. τέως 1t² rec.: παρήει τε ὡς N, sed
 cum vitii nota, παρήει τέως t¹.

49
 10
 4300C

119/106

νηὶ ἀντεχόμενος τοῦ δόρατος· ἐπεὶ δὲ δὴ παρημείβετο ἡ ναῦς
 τὴν ναῦν καὶ ἐπέσπε αὐτὸν τοῦ δόρατος ἐχόμενος, ἤρπει τὸ
 δόρυ διὰ τῆς χειρὸς, ἕως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντελάβετο. 184
 ἦν δὲ γέλωσ καὶ χότος ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ὀκτάδος ἐπὶ τε τῷ
 5 σχήματι αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ βάλοντας τινὸς λίθῳ παρὰ τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κατώστωμα ἀφίεται τοῦ δόρατος, τότε
 ἤδη καὶ οἱ ἐκ τῆς τριήρους τὸν κέτι οἳοί τ' ἦσαν τὸν γέλωτα
 κατέχειν, ὁρῶντες αἰωρούμενον ἐκ τῆς ὀκτάδος τὸ δορυδρέπανον
 ἐκείνο. ἴσως μὲν οὖν εἴη ἂν τι ταῦτα, ὥσπερ Νικίας λέγει·

10 οἷς δ' οὖν ἐγὼ ἐπιτετέχηκα, τοιαῦτ' ἔστιν.

VIII. Ὁ οὖν καὶ ἐξ ἀρχῆς εἶπόν, εἴτε οὕτως μικρὰς B
 ὠφελίας ἔχει μάθημα ὄν, εἴτε μὴ ὄν φασὶ καὶ προσποιοῦνται
 αὐτὸ εἶναι μάθημα, οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν μάθάνειν. καὶ γὰρ
 οὖν μοι δοκεῖ, εἰ μὲν δειλὸς τις ὢν οἴοιτο αὐτὸν ἐπίστασθαι,
 15 θρασύτερος ἂν δι' αὐτὸ γενόμενος ἐπιφανέστερος γένοιτο οἴος
 ἦν· εἰ δὲ ἀνδρείος, φιλαττόμενος ἂν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, εἰ
 καὶ σμιζρὸν ἐξαμάροτι, μεγάλας ἂν διαβολὰς ἴσχειν· ἐπί- C
 φθονος γὰρ ἢ προσποίησις τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης, ὥστ' εἰ
 μὴ τι θανααστὸν ὅσον διαφέρει τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων, οὐκ
 20 ἔσθ' ὅπως ἂν τις φύγοι τὸ καταγέλαστος γενέσθαι, φάσκων
 ἔχειν ταύτην τὴν ἐπιστήμην. τοιαύτη τις ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ
 Ἀνσίμαχε, ἢ περὶ τοῦτο τὸ μάθημα εἶναι σπουδὴ· χορὶ δ'
 ὅπερ σοι ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον, καὶ Σωκράτη τόνδε μὴ ἀφιέναι, ἀλλὰ
 δεῖσθαι συμβουλεύειν ὅτι δοκεῖ αὐτῷ περὶ τοῦ προκειμένου.

25 AY. Ἀλλὰ δέομαι ἐγώ γε, ὦ Σώκρατες· καὶ γὰρ ὥσπερ εἰ

1 ἐπεὶ δὲ δὴ N: ἐπειδὴ δὲ 1t, ἐπεὶ δὲ Gtlb. | 2 ἤρπει *: κατ-
 ηρπίει EG, ἐρπίει rel. | 9 ἐκείνο E' E (ab): ἐκείνω rel.; οὖν del. Gtlb. |
 10 οὖν del. Gtlb. | 11 εἴτε Gtlb.: εἴτε εἴτε N1, εἴτε t. | 13 αὐτὸ et
 μάθάνειν del. Gtlb. | 14 οὖν μοι δοκεῖ del. Gtlb.; οἴοιτο αὐτὸν N:
 οἴοιτο αὐτὸν (αὐτὸν 1) δεῖν 1t; προσποιοῖτο αὐτὸ Badham, αὐτὸν del.
 Gtlb. | 15 οἴος Schleiermacher: ἢ οἴος (ἢ οἴος t) codd., οἴος ἦν del.
 Gtlb. | 17 ἴσχειν: ἴσχοι Schanz, σχοίη Gtlb. | 20 φύγοι N1t¹: φύγη
 t². | 25 ὥσπερ εἰ Gtlb.: ὥσπερ E, ὥσπερ ἐπὶ rel.; ὥσπερ ἐπιχωροῦντός
 του καὶ διαχωροῦντος Heusde, ὥσπερ εἶτι Heindorf, ὥσπερ τοῦ ἐπι-
 διαχωροῦντος Ast.

106
 6

D τοῦ διακρινούντος δοκεῖ μοι δεῖν ἡμῖν ἢ βουλή. εἰ μὲν γὰρ
 συναφερέσθην τώδε, ἦτον ἂν τοῦ τοιοῦτου ἔδει· τῶν δὲ —
 τὴν ἐναντίαν γὰρ, ὡς δοξῆς, Λάχης Νικία ἔδειτο — εὐ δὲ
 ἔχει ἀκοῦσαι καὶ σοῦ, ποτέρῳ τοῖν ἀνδρῶν σύμφηρος εἶ.

IX. ΣΩ. Τί δέ, ὦ Ἀνσίμαχε; ὁπότερ' ἂν οἱ πλείους 5
 ἐπαινώσιν ἡμῶν, τοῦτοις μέλλεις χρῆσθαι;

AY. Τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ, ὦ Σώκρατες;

E ΣΩ. Ἡ καὶ σὺ, ὦ Μελησία, οὕτως ἂν ποιοῖς; κἄν εἴ
 τις περὶ ἀγωνίας τοῦ νέος σοι βουλή εἴη τί χρῆ ἀσκεῖν, ἄρα
 τοῖς πλείοσιν ἂν ἡμῶν πείθοιο, ἢ κείνῳ ὅστις τυγχάνει ἐπὶ 10
 παιδογρίβῃ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος καὶ ἡσυχῶς;

ME. Ἐκείνῳ εἰκός γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Αὐτῷ ἄρ' ἂν μᾶλλον πείθοιο ἢ τέτταρσιν οὔσιν ἡμῖν;

ME. Ἴσως.

ΣΩ. Ἐπιστήμη γὰρ οἶμαι δεῖ κρῖνεσθαι ἀλλ' οὐ πλήθει 15
 τὸ μέλλον καλῶς κριθήσεσθαι.

ME. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τῶν χρῆ πρῶτον αὐτὸ τοῦτο σκέψασθαι,
 185 εἰ ἔστιν τις ἡμῶν τεχνικός περὶ οὗ βουλευόμεθα, ἢ οὐ· καὶ
 εἰ μὲν ἔστιν, ἐκείνῳ πείθεσθαι ἐνὶ ὄντι, τοὺς δ' ἄλλους ἔαν· 20
 εἰ δὲ μή, ἄλλον τινὰ ζητεῖν. ἢ περὶ συμφορῶν οἴεσθε νυνὶ
 κινδυνεύειν καὶ σὺ καὶ Ἀνσίμαχος, ἀλλ' οὐ περὶ τούτου τοῦ
 κτήματος, ὃ τῶν ὑμετέρων μέγιστον ἂν τυγχάνει; νέων γὰρ
 που ἢ χρησίων ἢ τἀναντία γενομένων καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ τοῦ
 πατρὸς οὕτως οἰκῆσεται, ὅποιοι ἂν τινες οἱ παῖδες γένωνται. 25

ME. Ἀληθῆ λέγεις.

1 δοκεῖ μοι del. Gtlb.; δεῖν A1t²: δεῖ t¹, Gtlb., εἶναι (retento ἐπὶ
 v. 25) Badham. | 4 τοῖν ἀνδρῶν del. Gtlb. | 5 δὲ A1t: δαλ A²; ὁπότερ'
 Schleiermacher: ὁπότε codd. | 9 ἀγωνίας τοῦ t: ἀγωνιστοῦ A1, del.
 Gtlb. | 10 κείνῳ ab: κείνῳ A1t(BE), ἐκείνῳ rel.; τυγχάνει: τυγχάνου
 Bekker. | 11 καὶ *: ἢ καὶ codd.; καὶ ἡσυχῶς del. Gtlb. | 12 εἰκός om.
 Bekker. | 13 ἢ om. A; verba αὐτῷ — 14 ἴσως del. Gtlb. | 16 κριθήσεσθαι
 A1, t¹ in marg.: κρῖνεσθαι t¹, del. Gtlb. | 21 οἴεσθε (ΞGBE): οἴεσθαι
 A1tab. | 24 ὁ post οἶκος om. A; ὁ τῷ πατρὸς del. Gtlb. | 25 ὅποιοι
 — γένωνται del. Gtlb.

ΣΩ. Πολλὴν ἄρα δεῖ προμηθίαν αὐτοῦ ἔχειν.

ME. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πῶς οὖν, ὃ ἐγὼ ἄρτι ἔλεγον, ἐσκοποῦμεν ἂν, εἰ B
 ἐβουλόμεθα σκέψασθαι τίς ἡμῶν περὶ ἀγωνίαν τεχνικώτατος;
 5 ἄρ' οὐχ ὁ μαθὼν καὶ ἐπιτηδεύσας, ὃ καὶ διδάσκαλοι ἀγαθοὶ
 γεγονότες ἦσαν αὐτοῦ τούτου;

ME. Ἐμοίγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔτι πρότερον, τίνας ὄντος τούτου ζητοῦμεν
 τοὺς διδασκάλους;

ME. Πῶς λέγεις;

X. ΣΩ. Ὡς ἴσως μᾶλλον κατάδηλον ἔσται. οὐ μοι
 δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν ὠμολογησθαι, τί ποτ' ἔστιν περὶ οὗ βου-
 λευόμεθα καὶ σκεπτόμεθα, ὅστις ἡμῶν τεχνικός καὶ τούτου C
 ἕνεκα διδασκάλου ἐκλήσατο, καὶ ὅστις μή.

NI. Οὐ γὰρ, ὦ Σώκρατες, περὶ τοῦ ἐν ὄπλοις μάχεσθαι
 σκοποῦμεν, εἴτε χρῆ αὐτὸ τοὺς νεανίσκους μανθάνειν εἴτε μή;

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Νικία. ἀλλ' ὅταν περὶ φαρμάκου
 τις τοῦ πρὸς ὀφθαλμοῖς σκοπῆται, εἴτε χρῆ αὐτὸ ὑπαλεί-
 φεσθαι εἴτε μή, πότερον οἶει τότε εἶναι τὴν βουλήν περὶ τοῦ
 20 φαρμάκου ἢ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν;

NI. Περὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὅταν ἵππῳ χαλινὸν σκοπῆται τις εἰ D
 προσοιστέον ἢ μή, καὶ ὁπότε, τότε που περὶ τοῦ ἵππου βου-
 λεύεται ἀλλ' οὐ περὶ τοῦ χαλινοῦ;

NI. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐνὶ λόγῳ, ὅταν τίς τι ἕνεκά του σκοπῆ,
 περὶ ἐκείνου ἢ βουλή τυγχάνει οὐσα οὗ ἕνεκα ἐσκοπεῖ, ἀλλ'
 οὐ περὶ τοῦ ὃ ἕνεκα ἄλλου ἐζήτει.

NI. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα καὶ τὸν σύμβουλον σκοπεῖν, ἄρα τεχνικός 30

1 προμηθίαν A1t: προμήθειαν 1A². | 8 τούτου ζητοῦμεν Iacobs:
 τούτου ἐζητοῦμεν Ast, τούτου οὐ ζητοῦμεν Gtlb., τούτου οὐ ἐζητοῦμεν
 codd. | 14 ἕνεκα del. Gtlb. | 18 τις τοῦ: τίς του Cron. | 28 ὃ ἕνεκα
 ἄλλον Cornarius: οὐ ἕνεκα ἄλλο codd.

606.7 = 202

ἔστιν εἰς ἐκείνου θεραπείαν, οὐ ἔνεκα σκοποῦμεν ὁ σκοποῦμεν.

ΝΙ. Πάνυ γε.

Ε ΣΩ. Οὐκοῦν νῦν φαμεν περὶ μαθήματος σκοπεῖν τῆς ψυχῆς ἔνεκα τῆς τῶν νεανίσκων;

ΝΙ. Ναί.

ΣΩ. Εἴ τις ἄρα ἡμῶν τεχνικὸς περὶ ψυχῆς θεραπείαν καὶ οἷός τε καλῶς τοῦτο θεραπεῦσαι, καὶ ὅτω διδάσκαλος ἀγαθοὶ γέγονασιν τούτου, σκεπτέον.

ΛΑ. Τί δέ, ὦ Σώκρατες; οὐπω ἑώρακας ἄνευ διδασκάλων τεχνικωτέρους γεγονότας εἰς ἕνα ἢ μετὰ διδασκάλων;

ΣΩ. Ἐγώ γε, ὦ Λάχης· οἷς γε σὺ οὐκ ἂν ἐθέλοις πιστεῦσαι, εἰ φαίεν ἀγαθοὶ εἶναι δημιουργοί, εἰ μὴ τί σοι τῆς αὐτῶν τέχνης ἔργον ἔχοιεν ἐπιδειξάμενοι, καὶ ἐν καὶ πλείω.

ΛΑ. Τοῦτο μὲν ἀληθῆ λέγεις.

ΧΙ. ΣΩ. Καὶ ἡμᾶς ἄρα δεῖ, ὦ Λάχης τε καὶ Νικία, ἐπειδὴ Ἀνσίμαχος καὶ Μελησίος εἰς συμβουλήν παρεκαλεσάτην ἡμᾶς περὶ τοῖν υἱέων, προθυμοῦμενοι αὐτοῖν ὁ τὴν ἀρίστην γενέσθαι τὰς ψυχὰς, εἰ μὲν φαμεν ἔχειν, ἐπιδειξάμενοι αὐτοῖς καὶ διδασκάλους οἵτινες ἡμῶν γέγονασιν, οἱ αὐτοὶ πρῶτον ἀγαθοὶ ὄντες καὶ πολλῶν νέων τεθεραπευκότες ψυχὰς ἔπειτα καὶ ἡμᾶς διδάξαντες φαίνονται· ἢ εἰ τις ἡμῶν αὐτῶν ἐναντῶ διδάσκαλον μὲν οὐ φησι γεγονέναι, ἀλλ' οὐκ ἔργα αὐτοῦ αὐτοῦ ἔχει εἰπεῖν, καὶ ἐπιδειξάμενος, τίνες Ἀθηναίων ἢ τῶν ξένων, 25

1 σκοποῦμεν & (8 Cron) σκοποῦμεν Matthiae: σκοπούμενοι σκοποῦμεν codd. | 7 εἴ τις: 8στις Schanz. | 8 καὶ — θεραπεῦσαι del. Gtlb. | 9 τούτου Apelt: τούτων codd., τούτο *, del. Gtlb. | 10 δὲ A¹: δαί tA². | 16 τοῦτο — ἀληθῆ: ταῦτα ἀληθῆ *, τοῦτο — ἀληθῆς *, τοῦτο — ἀληθῆνεις Gtlb. | 19 αὐτοῖν A¹ t² rec.: αὐτῶν t¹. | 21 οἱ add. Bekker, om. codd.; ἡμῶν γέγονασιν del. Badham et Gtlb.; πρῶτον Stephanus: πρῶτοι codd., del. Gtlb. | 22 νέων del. Gtlb. | 23 ἡμῶν et 24 ἐναντῶ del. et αὐτῶ (pro αὐτῶν) conicit Gtlb. | 25 καὶ ante ἐπιδειξάμενοι del. nescio quis; ἔχει, εἰπεῖν (del. καὶ ἐπιδειξάμενοι) Gtlb.

ἢ δοῦλοι ἢ ἐλεύθεροι, δι' ἐκείνον δημολογουμένως ἀγαθοὶ γέγονασιν· εἰ δὲ μηδὲν ἡμῖν τούτων ἐπάσχει, ἄλλους κελύειν ζητεῖν καὶ μὴ ἐν ἐταίρων ἀνδρῶν υἱέσιν κινδυνεύειν διαφθερόντας τὴν μεγίστην αἰτίαν ἔχειν ὑπὸ τῶν οἰκιστάτων. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀνσίμαχε τε καὶ Μελησία, πρῶτος περὶ ἕμαντοῦ λέγω ὅτι διδάσκαλός μοι οὐ γέγονε τούτου πέρι. καίτοι ἐπιθυμῶ γε τοῦ πράγματος ἐκ νέου ἀρξάμενος. ἀλλὰ τοῖς μὲν σοφισταῖς οὐκ ἔχω τελεῖν μισθούς, οἵπερ μόνου ἐπηγγέλλοντό με οἷοί τ' εἶναι ποιῆσαι καλὸν τε καὶ ἀγαθόν· αὐτὸς δ' αὖ εὐρεῖν τὴν τέχνην ἀδυνατῶ ἔτι νυνί. εἰ δὲ Νικίας ἢ Λάχης ἠβήρηκεν ἢ μεμάθηκεν, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι· καὶ γὰρ χρήμασιν ἐμοῦ δυνατώτεροι, ὥστε μαθεῖν παρ' ἄλλων, καὶ ἕμα προσβύτεροι, ὥστε ἤδη ἠβήρηκεναι. δοκοῦσι δὴ μοι δυνατοὶ εἶναι παιδεῦσαι ἄνθρωπον· οὐ γὰρ ἂν ποτε ἀδεῶς ἀπεφαιρόντο D 15 περὶ ἐπιτηδευμάτων νέω χρηστῶν τε καὶ πονηρῶν, εἰ μὴ αὐτοῖς ἐπίστευον ἱκανῶς εἰδέναι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔγωγε τούτοις πιστεύω· ὅτι δὲ διαφέρεσθον ἀλλήλοισιν, ἐθαύμασα. τοῦτο οὖν σου ἐγὼ ἀντιδέομαι, ὦ Ἀνσίμαχε, καθάπερ ἄσπι Λάχης μὴ ἀφίεσθαι σε ἐμοῦ διεκελεύετο ἀλλὰ ἐρωτᾶν, καὶ ἐγὼ νῦν παρακαλεῖμαι σοὶ μὴ ἀφίεσθαι Λάχης μὴδὲ Νικίου· ἀλλ' ἐρωτᾶν λέγοντα, ὅτι ὁ μὲν Σωκράτης οὐ φησιν E ἐπαίειν περὶ τοῦ πράγματος, οὐδ' ἱκανὸς εἶναι διακρίναι ὀπίτερος ἡμῶν ἀληθῆ λέγει· οὔτε γὰρ εὐρετῆς οὔτε μαθητῆς οὐδενὸς περὶ τῶν τοιούτων γεγονέναι· σὺ δ', ὦ Λάχης καὶ 25 Νικία, εἶπετον ἡμῖν ἐκότερος, τίνι δὴ δεινότητι συγγεγόνατον περὶ τῆς τῶν νέων τροφῆς, καὶ πότερα μαθόντε παρὰ του ἐπίστασθον ἢ αὐτῶ ἐξευρόντε, καὶ εἰ μὲν μαθόντε, τίς ὁ διδάσκαλος ἐκατέρω καὶ τίνες ἄλλοι δμότεχνοι 187

1 δὲ ἐκείνον *: δι' ἐκείνων codd., del. Gtlb. | 2 κελύειν (Ξ): κελύει rel., del. Gtlb. | 10 εὐρεῖν tA²: εἶρεν A¹, del. Gtlb. | 14 ἄνθρωπον: νέον conicit prius Gtlb., nunc παιδεῦσαι ἄνθρωπον del. | 15 νέω t: μὲν A, del. Gtlb. | 19 καὶ — 20 σοὶ prius del. Gtlb., nunc del. μὴ ἀφίεσθαι — 20 σοὶ. | 24 περὶ t: πέρι A. | 25 εἶπετον A¹: εἶπατον t² rec.; τίνι δὴ δεινότητι σὴν γεγόνατον Vermehren.

αὐτοῖς, ἴν', ἂν μὴ ὑμῖν σχολή ἢ ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως πραγμά-
των, ἐπ' ἐκείνους ἴωμεν καὶ πείθωμεν ἢ δώροισι ἢ χάρισιν ἢ
ἀμφοτέρω ἐπιμεληθῆναι καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ἡμετέρων
παιδῶν, ὅπως μὴ κατασχύνωσι τοὺς αὐτῶν προγόνους φράλοι
γενόμενοι· εἰ δ' αὐτοὶ ἐβρεταὶ γεγονότε τοῦ τοιοῦτου, δότε
B τε κάγαθοὺς ἐποιήσατε. εἰ γὰρ νῦν ἄρξασθε πρῶτον παι-
δεύειν, σκοπεῖν γὰρ μὴ οὐκ ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος
κινδυνεύηται, ἀλλ' ἐν τοῖς νόμοις τε καὶ ἐν τοῖς τῶν φίλων
παισὶ, καὶ ἀτεχνῶς τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ὑμῖν συμ- 10
βαίῃ ἐν πίστῳ ἢ κεραιμία γιγνομένη. λέγετε οὖν, τί τούτων
ἢ φρατὲ ὑμῖν ὑπάρχειν τε καὶ προσήκειν, ἢ οὐ φρατε. ταῦτ',
ὦ Ἀνσίμαχε, παρ' αὐτῶν πυκνάνου τε καὶ μὴ μεθίει τοὺς
ἄνδρας.

XII. AY. Καλῶς μὲν ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ ἄνδρες, Σωκράτης 15
C λέγειν· εἰ δὲ βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐρω-
τᾶσθαι τε καὶ δίδοναι λόγον, αὐτοὺς δὴ γὰρ γινώσκω, ὦ
Νικία τε καὶ Λάχης. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ Μελησίᾳ τῷδε δῆλον
ὅτι ἡδομένοις ἂν εἴη, εἰ πάντα, ὃ Σωκράτης ἐρωτᾷ, ἐθέλοιτε
λόγῳ διεξιέναι· καὶ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐντεῦθεν ἡρχόμεν λέγων, 20
ὅτι εἰς συμβουλὴν διὰ ταῦτα ὑμᾶς παρακαλέσασθαι, ὅτι με-
μεληγμένοι ὑμῖν ἡγούμεθα, ὡς εἰκός, περὶ τῶν τοιούτων, καὶ
D ἄλλως καὶ ἐπειδὴ οἱ παῖδες ὑμῖν ὀλίγον ὥσπερ οἱ ἡμέτεροι
ἡλικίαν ἔχουσι παιδεύεσθαι. εἰ οὖν ὑμῖν μὴ τι διαφέρει,
εἶπατε καὶ κοινῇ μετὰ Σωκράτους σκέψασθε, δίδόντες τε καὶ 25
δεχόμενοι λόγον παρ' ἀλλήλων· εὖ γὰρ καὶ τοῦτο λέγει ὄδε,

1 αὐτοῖς ἴν' t: αὐτοῖσιν A. | 5 γεγονότε A: γεγονάτε t. | 7 ἄρξασθε
πρῶτον t: πρῶτον ἄρξασθαι A, sed nota ordine restituto; εἰ γὰρ νῦν
πρῶτον σκοπεῖν γὰρ reliquis deletis Gtlb. | 8 μὴ om. G, del. Gtlb. |
9 κινδυνεύηται: κινδυνεύεται * Gtlb.; νόμοις: ὑμετέροις Schanz; verba
τε — παισὶ delenda videntur. | 10 κατὰ τὴν παροιμίαν del. Badham;
συμβαίῃ Bekker: συμβαίνει codd., probat Gtlb. | 11 κεραιμία *: κεραιμία
codd.; λέγετε t: λέγεται A. | 18 γὰρ καὶ t: γὰρ ὦ A. | 19 ἂ t: ὦν A;
πάνθ' & Gtlb. | 20 ἐξ ἀρχῆς ἐντεῦθεν del. prius Gtlb.; nunc del. ἐν-
τεῦθεν solum; ἐντεῦθεν ἡρχόμεν A: ἡρχόμεν ἐντεῦθεν t.

ὅτι περὶ τοῦ μεγίστου νῦν βουλευόμεθα τῶν ἡμετέρων. ἀλλ'
ὄρατε, εἰ δοκεῖ χρῆναι οὕτω ποιεῖν.

NI. ὦ Ἀνσίμαχε, δοκεῖς μοι ὡς ἀληθῶς Σωκράτη πα-
τρόθεν γινώσκω μόνον, αὐτῷ δ' οὐ συγγεγονέναι ἀλλ' ἢ
5 παιδί ὄντι, εἴ ποῦ ἐν τοῖς δημόταις μετὰ τοῦ πατρὸς ἀγο- E
λουθῶν ἐπλησίασέν σοι ἢ ἐν ἱερῷ ἢ ἐν ἄλλῳ τῷ σὺλλόγῳ
τῶν δημοτῶν· ἐπειδὴ δὲ πρεσβύτερος γέγονεν, οὐκ ἐντετυ-
χηκῶς τῷ ἀνδρὶ δῆλος εἶ.

AY. Τί μάλιστα, ὦ Νικία;

XIII. NI. Οὐ μοι δοκεῖς εἰδέναι, ὅτι, ὅς ἂν ἐγγύτατα
Σωκράτους ἢ καὶ πλησιάζῃ διαλεγόμενος, ἀνάγκη αὐτῷ, ἐὰν
ἄρα καὶ περὶ ἄλλον του πρότερον ἄρξῃται διαλέγεσθαι, μὴ
παύεσθαι ὑπὸ τούτου περιεγόμενον τῷ λόγῳ, πρὶν ἂν ἐμπέσῃ
εἰς τὸ δίδοναι περὶ αὐτοῦ λόγον, ὅτινα τρόπον νῦν τε ζῆ
15 καὶ ὅτινα τὸν παρεληλυθότα βίον βεβίωκεν· ἐπειδὴ δ' εἰ- 188
πέσῃ, ὅτι οὐ πρότερον αὐτὸν ἀφήσει Σωκράτης, πρὶν ἂν
βασανίσῃ ταῦτα εὖ τε καὶ καλῶς ἅπαντα· ἐγὼ δὲ συνήθης
τέ εἰμι τῷδε καὶ οἷδ' ὅτι ἀνάγκη ὑπὸ τούτου πάσχειν ταῦτα,
καὶ ἔτι γε αὐτὸς ὅτι πείσομαι ταῦτα εὖ οἶδα· χαίρω γάρ,
20 ὦ Ἀνσίμαχε, τῷ ἀνδρὶ πλησιάζων, καὶ οὐδὲν οἶμαι κακὸν
εἶναι τὸ ὑπομνησθεσθαι ὃ τι μὴ καλῶς ἢ πεποιήκαμεν ἢ B
ποιούμεν, ἀλλ' εἰς τὸν ἔπειτα βίον προμηθέστερον ἀνάγκη
εἶναι τὸν ταῦτα μὴ φεύγοντα, ἀλλ' ἐθέλοντα κατὰ τὸ τοῦ

2 χρῆμαι del. Gtlb. | 8 εἴ A: ἔτι εἴ t. | 11 verba λόγῳ, ὥσπερ γένοι,
quae post ἢ sequuntur in codd., del. Cron, ὥσπερ γένοι del. Schleier-
macher, λόγῳ ὥσπερ del. Cholava, ἢ — καὶ del. Schenkl, λόγῳ — δια-
λεγόμενος del. Gtlb.; λόγῳ ὥσπερ σὺ γένοι Badham, ἢ λόγῳ ὡς παρα-
γένηται καὶ π. Sauppe, ἢ λόγῳ ὥσπερ γυναικὶ εἰ πλησιάζει Hermann, ἢ
λόγῳ ὥσπερ γυναικὶ πλησιάζει Hommel, ἢ λόγῳ ὥσπερ ἔρκει καὶ πλησιάζει
Stallbaum, ἢ λόγῳ ὥσπερ δίνη καὶ πλησιάζει Jacobs, τοῦ λέγω οἷόσπερ
γέγονε Zingerle (Phil. Abh. IV. 40); αὐτῷ del. Gtlb. | 13 παύεσθαι A:
παύεσθαι t; πρὶν ἂν Gt² (manu satis vetusta), a, γρ. B: πρὶν A(I(Ξ)t¹
(BbE); ἐμπέσῃ: ἐμπέσει A t; πρὶν ἐμπέσειν Gtlb. | 16 Σωκράτης del.
Badham. | 19 ἔτι t: ὅτι A; ὅτι et ταῦτα εὖ οἶδα del. Gtlb. | 21 ὃ τι:
εἴ τι Ast. | 23 τὸ τοῦ * Stobaeus: τοῦ A, τοὺς t, κατὰ τὸ Stephanus.

Σόλωνος καὶ ἀξιούντα μανθάνειν ἕωςπερ ἂν ζῆ, καὶ μὴ οἰόμενον αὐτὸ τὸ γῆρας νοῦν ἔχον προσίεναι. ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν ἀηθρες οὐδ' αὖ ἀηδέες ὑπὸ Σωκράτους βασανίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάσαι σχεδόν τι ἠπιστάμην, ὅτι οὐ περὶ τῶν μειρακίων ἡμῖν ὁ λόγος ἔσοιτο Σωκράτους παρόντος, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν αὐτῶν. ὅπερ οὖν λέγω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐδὲν κωλύει Σωκράτει συνδιατρίβειν ὅπως οὗτος βούλεται. *Ἀχχίτα δὲ τότε δερα ὅπως ἔχει περὶ τοῦ τοιοῦτου.*

XIV. *Α.Α.* Ἀπλοῦν τό γ' ἐμὸν, ὦ Νικία, περὶ λόγων ἔστιν· εἰ δὲ βούλει, οὐχ ἀπλοῦν, ἀλλὰ διπλοῦν. καὶ γὰρ ἂν δόξαιμι τῷ φιλόλογος εἶναι καὶ αὐτὸν μισόλογος. ὅταν μὲν γὰρ ἀκούω ἀνδρὸς περὶ ἀρετῆς διαλεγομένου ἢ περὶ τινος σοφίας ὡς ἀληθῶς ὄντος ἀνδρὸς καὶ ἀξίου τῶν λόγων ὧν λέγει, χαίρω ὕπερφυῶς, θεώμενος ἕμα τὸν τε λέγοντα καὶ τὰ λεγόμενα ὅτι πρέποντα ἀλλήλοις καὶ ἀρμόττοντά ἐστι· καὶ κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἀρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος οὐ λόγῳ οὐδὲ παιδιᾷς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμοσμένος εὐ αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα, ἀτεχνῶς δωριστὶ ἀλλ' οὐκ ἰαστὶ οἶμαι οὐδὲ φρηγιστὶ οὐδὲ λυδιστὶ, ἀλλ' ἤπερ μόνῃ Ἑλληνικῇ ἔστιν ἀρμονία. / ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος χαίρειν με ποιεῖ φθρηγόμενος καὶ δοκεῖν ὄντων φιλόλογον εἶναι· οὕτω σφόδρα ἀποδέχομαι παρ' αὐτοῦ τὰ λεγόμενα· ὁ δὲ τὰναντία τούτου πράττων λυπεῖ με, ὅσῳ ἂν δοκῇ ἄμεινον λέγειν, τοσοῦτω μᾶλλον, καὶ ποιεῖ αὐτὸν δοκεῖν εἶναι μισόλογον. Σωκράτους δ' ἐγὼ τῶν μὲν λόγων οὐκ ἔμ-

2 αὐτὸ 1: αὐτῷ rel., αὐτῷ αὐτὸ Orelli. | 7 οὗτος: αὐτὸς Hoenebeek Hissink. | 11 αὐτὸ μισολόγος t: οὐ μισολόγος A; αὐτὸ del. Gtlb. | 11 ἕμα — τὰ λεγόμενα del. Gtlb.; τὰ λεγόμενα t: τὸν λεγόμενον A, s. v. t. | 15 πρέποντα ἀλλήλοις t: πρέπον· τὰ δ' ἀλλήλοις A. | 17 παιδιᾷς (ΞΒΕαδ), ex em. t: παιδείας A1Gt. | 18 εὐ Orelli: οὐ codd., del. Heusde; ζῆν del. et εὐ scripsit Schenkl, ζῆν — οὐ del. Badham, τῷ ὄντι — οὐ del. Gtlb., τῷ ὄντι ἐνηρμοσμένος αὐτὸς Cornarius, τῷ ὄντι ζῶν ἡρμοσμένος αὐτὸς H. Müller; πρὸς τὰ ἔργα del. Gtlb.; at cf. p. 193 E. | 19 οἶμαι Ξ: οἶμαι rel.; δέ, quod post οἶμαι sequitur in codd., del. Badham.

πειρὸς εἰμι, ἀλλὰ πρότερον, ὡς ἔοικε, τῶν ἔργων ἐπειράθην, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἠῆρον ἕξιον ὄντα λόγων καλῶν καὶ πάσης παρρησίας. εἰ οὖν καὶ τοῦτο ἔχει, συμβούλομαι τάνδρῳ, καὶ ἠδιστ' ἂν ἐξεταζοίμην ὑπὸ τοῦ τοιοῦτου, καὶ οὐκ ἂν ἀχθοίμην μανθάνων, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ τῷ Σόλωνι, ἐν μόνον προσλαβὼν, συγχωρῶ γηράσκων γὰρ πολλὰ διδάσκεισθαι ἐθέλω ὑπὸ χρηστῶν μόνον. τοῦτο γὰρ μοι συγχωρεῖται, ἀγαθὸν καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν διδάσκαλον, ἵνα μὴ δυσμαθῆς φαίνομαι ἀηδῶς μανθάνων· εἰ δὲ νεώτερος ὁ διδάσκων ἔσται ἢ μήπω ἐν δόξῃ ὧν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιοῦτων ἔχων, οὐδὲν μοι μέλει. σοὶ οὖν, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι καὶ διδάσκειν καὶ ἐλέγχειν ἐμὲ ὅτι ἂν βούλη, καὶ μανθάνειν γε ὅτι αὐτὸ ἐγὼ οἶδα· οὕτω σὺ παρ' ἐμοὶ διάκεισαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἢ μετ' ἐμοῦ συνδιεκινδύνευσας καὶ ἔδωκας σπαντοῦ πείραν ἀρετῆς, ἢν χορῆ δίδόναι τὸν μέλλοντα δικαίως δώσειν. λέγ' οὖν ὅτι σοὶ φίλον, μηδὲν τὴν ἡμετέραν ἡλικίαν ἐπόλογον ποιοῦμενος.

XV. ΣΩ. Οὐ τὰ ὑμέτερα, ὡς ἔοικεν, αἰτιασόμεθα μὴ οὐχ ἔτοιμα εἶναι καὶ συμβουλεύειν καὶ συσκοπεῖν.

ΑΥ. Ἄλλ' ἡμέτερον δὴ ἔργον, ὦ Σώκρατες· ἕνα γὰρ σε ἔγωγε ἡμῶν τίθημι· σκοπεῖ οὖν ἀντ' ἐμοῦ ὑπὲρ τῶν νεανίσκων, ὅτι δέόμεθα παρὰ τῶνδε πυνθάνεσθαι, καὶ συμβούλευε διαλεγόμενος τοῦτοις. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ ἐπιλανθάνομαι ἤδη τὰ πολλὰ διὰ τὴν ἡλικίαν ὧν ἂν διανοηθῶ ἐρέσθαι, καὶ αὐτὸ ἂν ἀκούσω, ἐὰν μεταξὺ ἄλλοι λόγοι γένηνται, οὐ πάντῳ μέμνημαι. ὑμεῖς οὖν λέγετε καὶ διέξτε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ ὧν προῦθέμεθα· ἐγὼ δ' ἀκούσομαι καὶ ἀκούσας αὐτὸ μετὰ Μελησίῳ τοῦδε ποιήσω τοῦτο ὅτι ἂν καὶ ὑμῖν δοκῇ.

ΣΩ. Πειστέον, ὦ Νικία τε καὶ Λάχης, Λυσιμάχῳ καὶ Μελησίᾳ. εἰ μὲν οὖν νῦν δὴ ἐπεχειρήσαμεν σκοπεῖν, τίνες

5 μόνον (hic et v. 7) del. Gtlb. | 7 μόνον: μόνων * Badham; ex τούτω fecit τούτω t!; συγχωρεῖται t, συγχωρεῖ τῷ A, sed cum vitii nota. | 16 ἐπόλογον Stephanus: ὑπὸ λόγον codd. | 24 ἐάν *: ἐάν δὲ codd., ἐάν γε Schanz, ἐάν δὴ prius Gtlb. | 27 ἂν καὶ ὑμῖν: ἂν ὑμῖν cum (B²Eaδ) Bekker. | 28 πειστέον A t²: πιστέον t!; λυσιμάχῳ t: λυσιμαχος A. Platonis Laches.

2

οὐκ οὐκ διδάσκαλοι ἡμῶν τῆς τοιαύτης παιδείας γεγόνασιν ἢ τίνας
 ἄλλους βελτίους πεποιήκαμεν, ἴσως μὲν οὐ κακῶς ἔχει ἐξε-
 E τάξειν καὶ τὰ τοιαῦτα ἡμᾶς αὐτούς· ἀλλ' οἶμαι καὶ ἡ τοιαύτη
 σκέψις εἰς ταῦτόν φέρεται, σχεδὸν δέ τι καὶ μᾶλλον ἐξ ἀρχῆς
 εἶη ἂν. | εἰ γὰρ τυγχάνομεν ἐπιστάμενοι διανοοῦν περὶ, ὅτι 5
 παραγενομένην τῶ βέλτιον ποιεῖ ἐκεῖνο ᾧ παρεγένετο, καὶ
 προσέτι οἷοί τε ἔσμεν αὐτὸ ποιεῖν παραγίνεσθαι ἐκείνῳ,
 δηλὸν ὅτι αὐτὸ γε ἴσμεν τοῦτο, οὐ περὶ σύμβουλοι, ἐν γε-
 νοίμεθα ὡς ἂν τις αὐτὸ ῥᾶστα καὶ ἄριστα κτήσαιοτο. ἴσως
 οὐκ οὐκ μανθάνετε μου ὅ τι λέγω, ἀλλ' ὥδε ῥᾶστος μαθήσεσθε. 10
 190 εἰ τυγχάνομεν ἐπιστάμενοι, ὅτι ὄψις παραγενομένη ὀφθαλ-
 μοῖς βελτίους ποιεῖ ἐκείνους οἷς παρεγένετο, καὶ προσέτι
 οἷοί τ' ἔσμεν ποιεῖν αὐτὴν παραγίνεσθαι ὁμῶσι, δηλὸν ὅτι
 ὄψιν γε ἴσμεν αὐτὴν ὅ τι ποτ' ἔστιν, ἧς περὶ σύμβουλοι ἂν
 γενοίμεθα ὡς ἂν τις αὐτὴν ῥᾶστα καὶ ἄριστα κτήσαιοτο. εἰ 15
 γὰρ μηδ' αὐτὸ τοῦτο εἰδεῖμεν, ὅ τι ποτ' ἔστιν ὄψις ἢ ὅ τι
 ἔστιν ἀκοή, σχολῇ ἐν σύμβουλοι γε ἄξιοι λόγου γενοίμεθα
 καὶ ἰατροὶ ἢ περὶ ὀφθαλμῶν ἢ περὶ ὠτων, ὅτινα τρόπον
 B ἀκοὴν ἢ ὄψιν κάλλιστ' ἂν κτήσαιοτο τις.

ΑΑ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.

XVI. ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ Λάχης, καὶ νῦν ἡμᾶς τῶδε παρὰ-
 καλεῖτον εἰς συμβουλήν, τίς ἂν τρόπον τοῖς νείεσιν αὐτῶν
 ἀρετῆ παραγενομένη τὰς ψυχὰς ἀμείνους ποιήσεις;

3 καὶ τὰ: κατὰ τὰ Heusde. | 5 εἶη ἂν del. Badham; τυγχάνομεν Ste-
 phannus: ἐτυγχάνομεν codd., del. Gtlib. | 6 ᾧ παρεγένετο t: ὦν παρεγέ-
 νοντο A, ἐκεῖνο ᾧ παρεγένετο del. Gtlib. | 7 αὐτὸ del. Gtlib.; ἐκείνῳ
 del. Gtlib. | 8 ἂν del. Gtlib.; γενοίμεθα: γενώμεθα Badham. | 9 ἄριστα
 EG: ἄριστ' ἂν rel. | 10 μαθήσεσθε A, ex emend. t: μαθήσεσθαι t. |
 11 εἰ τυγχάνομεν t: τυγχάνομεν A; εἰ τυγχάνομεν del. Gtlib. | 12 ἐκε-
 τούς οἷς παρεγένετο del. Gtlib. | 13 ἔσμεν del. Gtlib.; αὐτὴν et ὁμῶσι
 del. Gtlib. | 14 αὐτὴν διτ' t: αὐτὴν superser. τί A, sed cum vitii nota;
 ὅ τι — 15 κτήσαιοτο del. Gtlib.; ἧς — 15 γενοίμεθα del. Badham. | 16 εἰ-
 δεῖμεν Bekker: εἰδεῖμεν fA²: εἰδεῖη μὲν A¹. | 17 σχολῇ: σχολῆ A t.
 18 καὶ ἰατροὶ del. Badham; καὶ ἰατροὶ — ὠτων del. Gtlib. | 23 τὰς
 ψυχὰς t: ταῖς ψυχαῖς rel., del. Gtlib.

ΑΑ. Πάν γε.

ΣΩ. Ἄρ' οὐκ οὐκ τοῦτο γ' ὑπάρχειν δεῖ, τὸ εἰδέναι ὅ τι
 ποτ' ἔστιν ἀρετῆ; εἰ γὰρ που μηδ' ἀρετὴν εἰδεῖμεν τὸ παρὰ-
 παν ὅ τι ποτε τυγχάνει ἂν, τίς ἂν τρόπον τοῦτου σύμβουλοι
 5 γενοίμεθα διανοοῦν, ὅπως ἂν αὐτὸ κάλλιστα κτήσαιοτο;

ΑΑ. Οὐδένα, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαμὲν ἄρα, ὦ Λάχης, εἰδέναι αὐτὸ ὅ τι ἔστιν.

ΑΑ. Φαμὲν μέντοι.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅ γε ἴσμεν, καὶν εἴποιμεν δήπου τί ἔστιν.

ΑΑ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Μὴ τοῖνον, ὦ ἄριστε, περὶ δλης ἀρετῆς εὐθέως
 σκοπώμεθα· πλέον γὰρ ἴσως ἔργον· ἀλλὰ μέρος τι τὸς πέρι
 πρῶτον ἴδωμεν, εἰ ἱκανῶς ἔχομεν πρὸς τὸ εἰδέναι· καὶ ἡμῶν,
 ὡς τὸ εἰκόσ, ῥᾶστος ἢ σκέψις ἔσται.

ΑΑ. Ἄλλ' οὕτω ποιῶμεν, ὦ Σώκρατες, ὡς σὺ βούλει.

ΣΩ. Τί οὐκ ἂν προελοίμεθα τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν; ἢ
 δηλὸν δὴ ὅτι τοῦτο εἰς ὃ τείνειν δοκεῖ ἢ ἐν τοῖς ὀπλοῖς μά-
 θησις; δοκεῖ δέ που τοῖς πολλοῖς εἰς ἀνδρεία. ἢ γὰρ;

ΑΑ. Καὶ μάλα δὴ οὕτω δοκεῖ.

ΣΩ. Τοῦτο τοῖνον πρῶτον ἐπιχειρήσωμεν, ὦ Λάχης,
 εἰπεῖν, ἀνδρεία τί ποτ' ἔστιν· ἔπειτα μετὰ τοῦτο σκεψόμεθα
 καὶ διὰ ἂν τρόπον τοῖς νεανίσκοις παραγένοιτο, καθ' ὅσον
 οἷόν τε ἐξ ἐπιτηδευμάτων τε καὶ μαθημάτων παραγένοιτο.
 ἀλλὰ πειρῶ εἰπεῖν ὃ λέγω, τί ἔστιν ἀνδρεία.

XVII. ΑΑ. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, οὐ χαλεπὸν
 εἰπεῖν· εἰ γὰρ τις ἐθέλοι ἐν τῇ τάξει μένων ἀμύνεσθαι τοῖς
 πολεμίοις καὶ μὴ φεύγει, εὐ ἴσθι ὅτι ἀνδρεῖός ἂν εἶη.

ΣΩ. Εὐ μὲν λέγεις, ὦ Λάχης· ἀλλ' ἴσως ἐγὼ αἴτιος, οὐ
 σαφῶς εἰπὼν, τὸ σὲ ἀποκρίνασθαι μὴ τοῦτο ὃ διανοούμενος
 30 ἠρόμην, ἀλλ' ἔτερον.

2 ἄρ' οὐκ: ἄρ' οὐκ οὐκ Badham. | 4 τίς ἂν Bekker: τίνα codd. |
 5 αὐτὸ B: αὐτῶ rel., del. Gtlib. | 13 ἴδωμεν t: εἰδωμεν A, sed ex
 emend. | 21 σκεψόμεθα AEGIta: σκεψώμεθα (Eb), σκεψώμεθα
 superser. o B. | 29 τὸ σέ: τοῦ σε *; τὸ del. Gtlib.

ΑΑ. Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;

191 ΣΩ. Ἐγὼ φράσω, ἐὰν οἷός τε γένοιμαι. ἀνδρείος που οὗτος, ὃν καὶ σὺ λέγεις, ὃς ἂν ἐν τῇ τάξει μένων μάχεται τοῖς πολεμίοις.

ΑΑ. Ἐγὼ γοῦν φημί.

ΣΩ. Καὶ γὰρ ἐγώ. ἀλλὰ τί αὖ ὄδε, ὃς ἂν φεύγων μάχεται τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ μὴ μένων;

ΑΑ. Πῶς φεύγων;

ΣΩ. Ὅσπερ που καὶ Σκύθαι λέγονται οὐχ ἦττον φεύγοντες ἢ διώκοντες μάχεσθαι, καὶ Ὀμηρός-που ἐπαινῶν τοὺς 10 τοῦ Αἰνείου ἵππους κραίπνᾶ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἔφη αὐτοὺς ἐπίστασθαι διώκειν ἢ δὲ φέβεσθαι· καὶ αὐτὸν τὸν Αἰνεῖαν κατὰ τοῦτ' ἐνεκωμίασε, κατὰ τὴν τοῦ φόβου ἐπιστήμην, καὶ εἶπεν αὐτὸν εἶναι μῆστορα φόβοιο.†

ΑΑ. Καὶ καλῶς γε, ὦ Σώκρατες· περὶ ἐοικῶτων γὰρ 15 ἔλεγε· καὶ σὺ τὸ τῶν Σκυθῶν ἱππέων πέρι λέγεις. τὸ μὲν γὰρ ἱππικὸν τὸ ἐκείνων οὕτω μάχεται, τὸ δὲ δπλιτικὸν τό γε τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐγὼ λέγω.

ΣΩ. Πλήν γ' ἴσως, ὦ Λάχης, τὸ Λακεδαιμονίων. Λακεδαιμονίους γὰρ φασιν ἐν Πλαταιαῖς, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς γεο- 20 ροφόροις ἐγένοντο, οὐκ ἐθέλειν μένοντας πρὸς αὐτοὺς μάχεσθαι, ἀλλὰ φεύγειν, ἐπειδὴ δ' ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν, ἀναστρεφόμενος ὥσπερ ἱππέας μάχεσθαι καὶ οὕτω νικῆσαι τὴν ἐκεῖ μάχην.

ΑΑ. Ἀληθῆ λέγεις.

25 XVIII. ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἄρτι ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ αἴτιος μὴ καλῶς σε ἀποκρίνασθαι, ὅτι οὐ καλῶς ἠρόμην. βουλόμενος γὰρ σου πυθέσθαι μὴ μόνον τοὺς ἐν τῷ δπλιτικῷ

5 ἐγὼ γ' οὖν A: ἐγὼγ' οὖν t. | 16 καὶ σὺ: καὶ σὺ αὖ Stallbaum. | 17 τὸ ἐκείνων del. Badham. | 20 φασιν A: φησιν t; Πλαταιαῖς: Πύλαις Wohlrab. | 21 αὐτοὺς (EG) A²: αὐτοῖς A¹ t B E a b; πρὸς αὐτοὺς μάχεσθαι: προσμάχεσθαι Gtlb. | 26 ἄρτι Ast: αἴτιον codd., del. Jacobs; τοῦτο τοίνυν αἴτιον ἔλεγον μὴ καλῶς rel. del. Gtlb. | 28 γὰρ σου A1: γὰρ t.

ἀνδρείους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ ἐν σύμπαντι τῷ πολεμικῷ εἶδει, καὶ μὴ μόνον τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τοῖς πρὸς τὴν θάλατταν κινδύνοις ἀνδρείους ὄντας, καὶ ὅσοι γε πρὸς νόσους καὶ ὅσοι πρὸς πενίας ἢ καὶ πρὸς 5 τὰ πολιτικὰ ἀνδρείοι εἰσιν, καὶ ἔτι αὖ μὴ μόνον ὅσοι πρὸς λύπας ἀνδρείοι εἰσιν ἢ φόβους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπιθυμίας ἢ ἡδονὰς δεινοὶ μάχεσθαι, καὶ μένοντες καὶ ἀναστρέφοντες — E εἰσι γὰρ ποὺ τινες, ὦ Λάχης, καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνδρείοι.

ΑΑ. Καὶ σφόδρα, ὦ Σώκρατες.

10 ΣΩ. Οὐλοῦν ἀνδρείοι μὲν πάντες οὗτοί εἰσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ἡδοναῖς, οἱ δ' ἐν λύπαις, οἱ δ' ἐν ἐπιθυμίας, οἱ δ' ἐν φόβοις τὴν ἀνδρείαν κέκτηνται· οἱ δὲ γ' οἶμαι δειλλᾶν ἐν τοῖς αὐτοῖς τοῖτοις.

ΑΑ. Πάνν γε.

15 ΣΩ. Τί ποτε ὃν ἐκάτερον τοῦτων, τοῦτο ἐπυνθανόμην. πάλιν οὖν πειρῶ εἰπεῖν ἀνδρείαν πρῶτον, τί ὃν ἐν πᾶσι τοῖς ταῦτόν ἐστιν· ἢ οὕτω καταμανθάνεις δ λέγω;

ΑΑ. Οὐ πάνν τι.

XIX. ΣΩ. Ἄλλ' ὥδε λέγω, ὥσπερ ἂν εἰ τάχος ἠρώτων 192 τί ποτ' ἐστίν, δ καὶ ἐν τῷ τρέχειν τυγχάνει ὃν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ καθαρίζειν καὶ ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μανθάνειν καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ σχεδόν τι αὐτὸ κεκτῆμεθα, οὐ καὶ πέρι ἄξιον λέγειν, ἢ ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν ἢ στόματός τε καὶ φωνῆς ἢ διανοίας· ἢ οὐχ οὕτω καὶ σὺ λέγεις;

25 ΑΑ. Πάνν γε.

ΣΩ. Εἰ τοίνυν τίς με ἔροιτο· ὦ Σώκρατες, τί λέγεις τοῦτο, ὃ ἐν πᾶσιν ὀνομάζεις ταχυτῆτα εἶναι; εἴπομι' ἂν αὐτῷ, ὅτι τὴν B ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ διαπραττομένην δύναμιν ταχυτῆτα ἔχασθε καλῶ καὶ περὶ φωνῆν καὶ περὶ δρόμον καὶ περὶ τᾶλλα πάντα

3 κινδύνους 1t A²: κινδύνους A¹; τοὺς πρὸς τὴν θάλατταν ἀνδρείους rel. del. Gtlb. | 5 ἔτι 1: ὅτι A t. | 7 καὶ ante μένοντες del. Schanz; καὶ (ante ἀναστρέφοντες) scripsi: ἢ codd. | 12 κέκτηνται: ἔκτενται Schanz | 15 τοῦτο ἐστίν post τοῦτων add. Heusde. | 22 οὐ καὶ πέρι: οὐ καὶ Ast, οὐ κατέρω Gtlb.

ΑΑ. Ὁρθῶς γε σὺ λέγων.

ΣΩ. Πειρῶ δὴ καὶ σὺ, ὦ Λάχης, τὴν ἀνδρείαν οὕτως εἰπεῖν, τίς οὐδὰ δύναμις ἢ αὐτὴ ἐν ἡδονῇ καὶ ἐν λύπῃ καὶ ἐν ἄσπασιν οἷς τῶν δὴ ἐλέγομεν αὐτὴν εἶναι, ἔπειτα ἀνδρεία κέκληται.

ΑΑ. Δοκεῖ τοίνυν μοι καρτερία τις εἶναι τῆς ψυχῆς, C εἰ τό γε διὰ πάντων πεφυκὸς δεῖ εἰπεῖν.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν δεῖ, εἰ γε τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρινόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. τοῦτο τοίνυν ἔμοιγε φαίνεται, ὅτι οὐ πᾶσά γε, ὡς ἐγώ μιν, καρτερία ἀνδρεία σοι φαίνεται· τεκμαίρομαι δὲ 10 ἐνθένδε· σχεδὸν γάρ τι οἶδα, ὦ Λάχης, ὅτι τῶν πάντων καλῶν πραγμάτων ἡγεῖ σὺ ἀνδρείαν εἶναι.

ΑΑ. Εὐ μὲν οὖν ἴσθι ὅτι τῶν καλλίστων.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ μὲν μετὰ φρονήσεως καρτερία καλὴ γὰραθή;

ΑΑ. Πάνυ γε.

D ΣΩ. Τί δ' ἢ μετ' ἀφροσύνης; οὐ τοῦναντίον ταύτη βλαβερὰ καὶ κακοῦργος;

ΑΑ. Ναί.

ΣΩ. Καλὸν οὖν τι φήσεις σὺ εἶναι τὸ τοιοῦτον, ὃν κακοῦργόν τε καὶ βλαβερόν;

ΑΑ. Οὐκ οὖν δίκαιόν γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τὴν γε τοιαύτην καρτερίαν ἀνδρείαν ὁμολογήσεις εἶναι, ἐπειδὴ περὶ οὐ καλὴ ἐστίν, ἢ δὲ ἀνδρεία καλὸν ἐστίν.

ΑΑ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἢ φρόνιμος ἄρα καρτερία κατὰ τὸν σὸν λόγον ἀνδρεία ἂν εἴη.

ΑΑ. Ἔοικεν.

E XX. ΣΩ. Ἰδῶμεν δὴ, ἢ εἰς τί φρόνιμος; ἢ ἢ εἰς ἅπαντα καὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ σμικρά; οἷον εἴ τις καρτερεῖ ἀναλίσκων

4 οἷς: ἐν οἷς Hirschig. | 7 verba περί ἀνδρείας, quae post πάντων in codd. sequuntur, delenda aut μέρος ἀνδρείας scribendum putavit Badham. | 9 ὅτι οὐ (BEab): οὐτι A1ΞGt, ὅτι οὐτι Schanz, οὐτοι Gtlb. | 28 εἰς τί Schleiermacher; ἢ ἢ A1: ἢ 1. | 29 καρτερεῖ: καρτεροῖ ed. Stephani.

ἀργύριον φρονίμως, εἰδὼς ὅτι ἀναλώσας πλέον ἐκτίσεται, τοῦτον ἀνδρείον καλοῖς ἂν;

ΑΑ. Μὰ Δί' οὐκ ἔργω.

ΣΩ. Ἀλλ' οἷον εἴ τις ἰατρός ὢν, περιπλευμονία τοῦ 5 υἱέος ἐχομένου ἢ ἄλλου τινὸς καὶ δεομένου πιεῖν ἢ φαγεῖν δοῦναι, μὴ κάμπτιοτό ἀλλὰ καρτεροῖ;

ΑΑ. Οὐδ' ὀπωσιτοῦν οὐδ' αὐτῆ.

ΣΩ. Ἀλλ' ἐν πολέμῳ καρτεροῦντα ἄνδρα καὶ ἐθέλοντα μάχεσθαι, φρονίμως λογιζόμενον, εἰδὼτα μὲν ὅτι βοηθήσουσιν 10 ἄλλοι αὐτῷ, πρὸς ἐλάττους δὲ καὶ φανλοτέρους μαχεῖται ἢ μεθ' ὧν αὐτός ἐστιν, ἔτι δὲ χωρὶα ἔχει κρείττω, τοῦτον τὸν μετὰ τῆς τοιαύτης φρονήσεως καὶ παρασκευῆς καρτεροῦντα ἀνδρείότερον ἂν φαίης ἢ τὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ στρατοπέδῳ ἐθέ- B λοντα ὑπομένειν τε καὶ καρτερεῖν;

15 ΑΑ. Τὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἀφρονεστέρα γε ἢ τοῦτου ἢ ἢ τοῦ ἐτέρου καρτερία.

ΑΑ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Καὶ τὸν μετ' ἐπιστήμης ἄρα ἵππικῆς καρτεροῦντα 20 ἐν ἵππομαχίᾳ ἦττον φήσεις ἀνδρείον εἶναι ἢ τὸν ἀνευ ἐπι- στήμης.

ΑΑ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Καὶ τὸν μετὰ σφενδομητικῆς ἢ τοξικῆς ἢ ἄλλης τινὸς τέχνης καρτεροῦντα.

25 ΑΑ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ ὅσοι ἂν ἐθέλωσιν εἰς φρέαθ καταβαίνοντες καὶ κολυμβῶντες καρτερεῖν ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, μὴ ὄντες δεινοί, ἢ ἐν τινι ἄλλῳ τοιοῦτῳ, ἀνδρειότερους φήσεις τῶν ταῦτα δεινῶν.

30 ΑΑ. Τί γὰρ ἂν τις ἄλλο φαίη, ὦ Σώκρατες;

1 πλέον ἐκτίσεται A1: πλεονεκτίσεται t, πλέον κτίσεται Badham. | 7 αὐτῆ 11: αὐτῆ A. | 23 τὸν μετὰ 1: τὸν μὲν μετὰ At. | 26 ἐν A: ἐὰν 1t, δὴ Schanz, del. Gtlb.; ἐθέλωσιν 1: ἐθέλουσιν At, probat Schanz et Gtlb.

οὐκ οὐκ

ΣΩ. Οὐδέν, εἴπερ οἷοιτό γε οὕτως.

ΑΑ. Ἀλλὰ μὴν οἶμαί γε.

ΣΩ. Καὶ μὴν που ἀφρονεστέρος γε, ὦ Λάχης, οἱ τοιοῦτοι κινδυνεύουσιν τε καὶ καρτεροῦσιν ἢ οἱ μετὰ τέχνης αὐτὸ πρᾶττοντες.

1) ΑΑ. Φαίνονται.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἰσχρὰ ἢ ἀφρων τόλμα τε καὶ καρτέρησις ἐν τῷ πρόσθεν ἐφάνη ἡμῖν οὐσα καὶ βλαβερά;

ΑΑ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἡ δέ γε ἀνδρεία ὠμολογεῖτο καλὸν τι εἶναι.

ΑΑ. Ὁμολογεῖτο γάρ.

ΣΩ. Νῦν δ' αὖ πάλιν φραμὲν ἐκεῖνο τὸ αἰσχρὸν, τὴν ἀφρονα καρτέρησιν, ἀνδρείαν εἶναι.

ΑΑ. Ἐοίκαμεν.

ΣΩ. Καλῶς οὖν σοι δοκοῦμεν λέγειν;

ΑΑ. Μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, ἐμοὶ μὲν οὔ.

Ε XXI. ΣΩ. Οὐκ ἄρα που κατὰ τὸν σὸν λόγον δωριστὶ ἠρόσμεθα ἐγὼ τε καὶ σύ, ὦ Λάχης· τὰ γὰρ ἔργα οὐ συμφωνεῖ ἡμῖν τοῖς λόγοις. ἔργω μὲν γάρ, ὡς εἴοικε, φαίη ἂν τις ἡμᾶς ἀνδρείας μετέχειν, λόγῳ δ', ὡς ἐγὼμαι, οὐκ ἂν, εἰ 20 νῦν ἡμῶν ἀκούσειε διαλεγομένων.

ΑΑ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τί οὖν; δοκεῖ καλὸν εἶναι οὕτως ἡμᾶς διακεῖσθαι;

ΑΑ. Οὐδ' ὀπωσιτοῦν.

ΣΩ. Βούλει οὖν ᾧ λέγομεν παιδάμεθα τό γε τοσοῦτον;

ΑΑ. Τὸ ποῖον δὴ τοῦτο, καὶ τίμη τούτῳ;

104 ΣΩ. Τῷ λόγῳ δεῖ καρτερεῖν κελεύει. εἰ οὖν βούλει, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμεινόμεν τε καὶ καρτερήσωμεν, ἵνα καὶ μὴ ἡμῶν αὐτῇ ἢ ἀνδρεία καταγελάσῃ, ὅτι οὐκ ἂν 30

10 ὠμολογεῖτο — 11 ὠμολογεῖτο A: ὠμολόγητο — ὠμολόγητο 1t.
12 πάλιν et τὴν ἀφρονα καρτέρησιν del. Gtlb. | 21 ἀκούσειε Iacobs: ἀκούσοι G, ἀκούσει rel. | 30 αὐτῇ t: αὐτῇ 1, αὐτῇ A.

δρείως αὐτὴν ζητοῦμεν, εἰ ἄρα πολλάκις αὐτῇ ἢ καρτέρησις ἐστὶν ἀνδρεία.

ΑΑ. Ἐγὼ μὲν ἑτοῖμος, ὦ Σώκρατες, μὴ προαφίστασθαι· καίτοι ἀήθης γ' εἰμὶ τῶν τοιούτων λόγων· ἀλλὰ τίς με καὶ 5 φιλονικία ἐλλήφεν πρὸς τὰ εἰρημένα, καὶ ὡς ἀληθῶς ἀγανακτῶ, B εἰ οὕτως δὲ νοῦ μὴ οἶός τ' εἰμὶ εἰπεῖν. νοεῖν μὲν γὰρ ἔμοιγε δοκῶ περὶ ἀνδρείας ὅ τι ἔστιν, οὐκ οἶδα δ' ὅπῃ με ἄρτι διέφηνεν, ὥστε μὴ συλλαβεῖν τῷ λόγῳ αὐτὴν καὶ εἰπεῖν ὅ τι ἔστιν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ φίλε, τὸν ἀγαθὸν κνηγέτην μεταθεῖν χρὴ καὶ μὴ ἀπιέναι.

ΑΑ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

ΣΩ. Βούλει οὖν καὶ Νικίαν τόνδε παρακαλῶμεν ἐπὶ τὸ κνηγέσιον, εἰ τι ἡμῶν εἰσπορώτερός ἐστιν;

15 ΑΑ. Βούλομαι· πῶς γὰρ οὔ;

XXII. ΣΩ. Ἴθι δὴ, ὦ Νικία, ἀνδράσι φίλοις χειμαζομένοις ἐν λόγῳ καὶ ἀποροῦσιν βοήθησον, εἰ τίνα ἔχεις δύναμιν. τὰ μὲν γὰρ δὴ ἡμέτερα δοξᾷ ὡς ἄπορα· σὺ δ' εἰπὼν ὅ τι ἡγεῖ ἀνδρείαν εἶναι, ἡμᾶς τε τῆς ἀπορίας ἐκλύσαι καὶ αὐτὸς 20 ἂ νοεῖς τῷ λόγῳ βεβαίωσαι.

NI. Δοκεῖτε τοίνυν μοι πάλαι οὐ καλῶς, ὦ Σώκρατες, ὀρίζεσθαι τὴν ἀνδρείαν· ὃ γὰρ ἐγὼ σοῦ ἤδη καλῶς λέγοντος ἀκήκοα, τούτῳ οὐ χρῆσθε.

ΣΩ. Ποίῳ δὴ, ὦ Νικία;

25 NI. Πολλάκις ἀκήκοά σου λέγοντος, ὅτι τὰντα ἀγαθός D ἕκαστος ἡμῶν, ἔπερ σοφός, ἃ δὲ ἀμαθής, τὰντα δὲ κακός.

ΣΩ. Ἀληθῆ μέντοι νῆ Δία λέγεις, ὦ Νικία.

NI. Οὐκοῦν εἴπερ ὁ ἀνδρεῖος ἀγαθός, δῆλον ὅτι σοφός ἐστίν.

1 αὐτῇ 1t: αὐτῇ A. | 2 ἀνδρεία om. *, Hensde. | 3 ἑτοῖμος 1t: ἑτοῖμώς A. | 4 ἀήθης γ' t: γ' ἀήθης A, ἀλήθης γ' A. | 5 φιλονικία Schanz: φιλονικία codd. | 17 καὶ ἀποροῦσιν del. Gtlb. | 19 ἐκλύσαι 1t: ἐκλύσαι A, γρ. t². | 20 βεβαίωσαι 1t: βεβαῖωσαι A. | 21 μοι A 1: με t, del. Gtlb.

25 = 26 + 102

ΣΩ. Ἦκουσας, ὦ Ἀάχης;

ΑΑ. Ἐγωγε, καὶ οὐ σφόδρα γε μαρθάνω ὃ λέγει.

ΣΩ. Ἀλλ' ἐγὼ φοβῶ μαρθάνειν, καὶ μοι δοκεῖ ἀνὴρ σοφίαν τινὰ τὴν ἀνδρείαν λέγειν.

ΑΑ. Ποίαν, ὦ Σώκρατες, σοφίαν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τόνδε τοῦτο ἐρωτᾷς;

ΑΑ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, αὐτῷ εἰπέ, ὦ Νικία, ποία σοφία ἀνδρεία

ἐν εἴῃ κατὰ τὸν σὸν λόγον. οὐ γὰρ που ἢ γε ἀληθινή.

ΝΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ἢ καθαριστική.

ΝΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ τίς δὴ αὕτη ἢ τίνος ἐπιστήμη;

ΑΑ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὦ Σώκρατες, καὶ εἰπέτω γε τίνα φησὶν αὐτὴν εἶναι.

ΝΙ. Ταύτην ἔγωγε, ὦ Ἀάχης, τὴν τῶν δεινῶν καὶ θαραλέων ἐπιστήμην καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔπασιν.

ΑΑ. Ὡς ἄτοπα λέγει, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Πρὸς τί τοῦτ' εἶπες βλέψας, ὦ Ἀάχης;

ΑΑ. Πρὸς ὃ τι; χωρὶς δῆπου σοφία ἐστὶν ἀνδρείας.

ΣΩ. Οὐχ οὐ φησὶ γε Νικίας.

ΑΑ. Οὐ μέντοι μὰ Δία· ταῦτά τοι καὶ ληρεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν διδάσκωμεν αὐτόν, ἀλλὰ μὴ λοιδορῶμεν.

ΝΙ. Οὐχ, ἀλλὰ μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, Ἀάχης ἐπιθυμεῖν καμὲ φανῆραι μηδὲν λέγοντα, ὅτι καὶ αὐτὸς ἔσται οὕτως τις ἐράνη.

XXIII. ΑΑ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Νικία, καὶ πειράσομαι γε ἀποφῆραι. οὐδὲν γὰρ λέγεις· ἐπεὶ αὐτίκα ἐν ταῖς νόσοις

3 ἀνὴρ Bekker: ὁ ἀνὴρ E (b), ἀνὴρ rel. | 13 ἢ 1: ἢ A, ἢ t. | 15 εἰπέτω A1t¹: εἰπάτω t². | 19 λέγει (ΞGBEab) A²: λέγεις A¹ et fortasse t. | 21 πρὸς ὃ τι G: πρὸς τι rel. | 24 διδάσκωμεν (ΞGBEab) t²: διδάσκωμεν A1t¹. | 26 τοιοῦτός τις 1t: τοιοῦτος A.

οὐχ οἱ ἰατροὶ τὰ δεινὰ ἐπίστανται; ἢ οἱ ἀνδρεῖοι δοκοῦσί σοι ἐπίσταςθαι; ἢ τοὺς ἰατροὺς σὺ ἀνδρείους καλεῖς;

ΝΙ. Οὐδ' ὀπωσιτοῦν.

ΑΑ. Οὐδέ γε τοὺς γεωργοὺς οἶμαι. καίτοι τὰ γε ἐν τῇ γεωργίᾳ δεινὰ οὗτοι δῆπου ἐπίστανται, καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοὶ ἔπαντες τὰ ἐν ταῖς αὐτῶν τέχναις δεινὰ τε καὶ θαραλέα ἴσασιν· ἀλλ' οὐδέν τι μᾶλλον οὗτοι ἀνδρεῖοί εἰσιν.

ΣΩ. Τί δοκεῖ Ἀάχης λέγειν, ὦ Νικία; ἔοικεν μέντοι λέγειν τι.

ΝΙ. Καὶ γὰρ λέγει γέ τι, οὐ μέντοι ἀληθές γε.

ΣΩ. Πῶς δῆ;

ΝΙ. Ὅτι οἶεται τοὺς ἰατροὺς πλεον τι εἰδέναι περὶ τοὺς κάμνοντας ἢ τὸ ἔμεινόν τε καὶ νοσῶδες. οἱ δὲ δῆπου τοσοῦτον μόνον ἴσασιν· εἰ δὲ δεινὸν τῷ τοῦτο ἐστὶν τὸ ἐμείναι μᾶλλον ἢ τὸ κάμνειν, ἡγεῖ σὺ τουτί, ὦ Ἀάχης, τοὺς ἰατροὺς ἐπίσταςθαι; ἢ οὐ πολλοῖς οἶει ἐκ τῆς νόσου ἄμεινον εἶναι μὴ ἀναστῆραι ἢ ἀναστῆραι; τοῦτο γὰρ εἰπέ· σὺ πᾶσι φῆς ἄμεινον εἶναι ζῆν καὶ οὐ πολλοῖς κρεῖττον τεθνήσκειν;

ΑΑ. Οἶμαι ἔγωγε τοῦτό γε.

ΝΙ. Οἷς οὖν τεθνήσκειν λυσιτελεῖ, ταῦτά οἶει δεινὰ εἶναι καὶ οἷς ζῆν;

ΑΑ. Οὐκ ἔγωγε.

ΝΙ. Ἀλλὰ τοῦτο δὴ σὺ δίδως τοῖς ἰατροῖς γινώσκειν ἢ ἄλλῳ τινὶ δημιουργῷ πλὴν τῷ τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν ἐπιστήμονι, ὃν ἐγὼ ἀνδρεῖον καλῶ;

1 ἢ — 2 ἐπίσταςθαι del. Gtlb. | 13 εἰπεῖν οἶόν, quae verba post ἐμεινὸν sequuntur in codd., del. Badham, εἰπεῖν οἶόν τι Stephanus, εἰπεῖν οἶους τε Hoenebeek Hissink; δῆπου τοσοῦτον μόνον Hermann: δῆ τι τοσοῦτον δῆπου μόνον A1Gt, δῆ τοι (τι BEb) τοσοῦτον μόνον E¹(BEa)b, δῆ τοι τοσοῦτον δῆπου μόνον E²; τι τοσοῦτον δῆπου μόνον Winekelmann, τὸ τοσοῦτον δῆπου μόνον Madvig, οἱ δὲ τοσοῦτον μόνον Gtlb. | 14 δεινὸν τῷ 1t: δεινὸ τῷ A; τοῦτο del. Gtlb. | 19 οἶμαι ἔγωγε A1: ἔγωγε t, probat Gtlb. | 20 ταῦτά (ΞGBEab): ταῦτα A1t. | 23 τοῦτο 1t: τοῦ A. | 24 τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν A1: τῶν δεινῶν t, probat Gtlb. | 25 ὃν A1: οἶον t; ὃν — καλῶ del. Gtlb.

ΣΩ. Κατανοεῖς, ὦ Λάχης, ὃ τι λέγει;
 Ε ΑΑ. Ἐγώ γε, ὅτι γε τοὺς μάντις καλεῖ τοὺς ἀνδρείους·
 τίς γὰρ δι' ἄλλος εἴσεται ὅτι ἄμεινον ζῆν ἢ τεθνήσκειν; καί-
 ται σὺ, ὦ Νικία, πότερον ὁμολογεῖς μάντις εἶναι ἢ οὔτε
 μάντις οὔτε ἀνδρείος; 5

ΝΙ. Τί δέ; μάντις αὖ οἷοι προσήκει τὰ δεινὰ γινώσκειν
 καὶ τὰ θαρραλέα;

ΑΑ. Ἐγώ γε· τίτι γὰρ ἄλλω;

XXIV. ΝΙ. Ὡς ἐγὼ λέγω πολὺ μᾶλλον, ὦ βέλτιστε·
 ἐπεὶ μάντιν γε τὰ σημεῖα μόνον δεῖ γινώσκειν τῶν ἐσομένων, 10
 εἴτε τῷ θάνατος εἴτε νόσος εἴτε ἀποβολὴ χρημάτων ἔσται,
 196 εἴτε νίκη εἴτε ἦττα ἢ πολέμου ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀγωνίας·
 ὃ τι δέ τῷ ἄμεινον τούτων ἢ παθεῖν ἢ μὴ παθεῖν, τί μᾶλλον
 μάντις προσήκει κρῖναι ἢ ἄλλω δεινῶν;

ΑΑ. Ἄλλ' ἐγὼ τούτου οὐ μανθάνω, ὦ Σώκρατες, ὃ τι 15
 βούλεται λέγειν· οὔτε γὰρ μάντιν οὔτε ἱατρὸν οὔτε ἄλλον
 οὐδένα δηλοῖ ὄντινα λέγει τὸν ἀνδρείον, εἰ μὴ εἰ θεὸν τινα
 λέγει αὐτὸν εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν φαίνεται Νικίας οὐκ ἐθέλειν
 Β γενναίως ὁμολογεῖν ὅτι οὐδὲν λέγει, ἀλλὰ στρέφεται ἔνω
 καὶ κάτω ἐπιρροπτόμενος τὴν αὐτοῦ ἀπορίαν· καίτοι κἂν 20
 ἡμεῖς οἰοί τε ἡμεῖς ἄσπι ἐγὼ τε καὶ σὺ τοιαῦτα στρέφασθαι,
 εἰ ἐβουλόμεθα μὴ δοκεῖν ἐναντία ἡμῖν αὐτοῖς λέγειν. εἰ μὲν
 οὖν ἐν δικαστηρίῳ ἡμῖν οἱ λόγοι ἦσαν, εἶχεν ἂν τινα λόγον
 ταῦτα ποιεῖν· νῦν δὲ τί ἂν τις ἐν συνοσίᾳ τοιαῦτε μάρτυρ
 κενοῖς λόγοις αὐτὸς αὐτὸν κοσμοῖ; 25

ΣΩ. Οὐδὲν οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Λάχης· ἀλλ' ὁρῶμεν μὴ
 Νικίας οἶεται τι λέγειν καὶ οὐ λόγον ἕνεκα ταῦτα λέγει.
 αὐτοῦ οὖν σαφέστερον πυνθόμεθα τί ποτε νοεῖ· καὶ ἐὰν τι
 φαίνεται λέγων, συγχωρησόμεθα, εἰ δὲ μὴ, διδάξομεν.

6 δὲ Ν¹ 1: δαλ t²; προσήκει Ν: προσήκειν 1, προσήκειν t. | 8 ἔγωγε
 Ν¹: ἐγὼ γε t. | 15 τούτου Schanz: τούτου Bekker, del.
 Gtlb. | 16 μάντιν 1t: μιν Ν. | 24 δὲ τί 1t: δὲ τι Ν. | 26 οὐδ' ἐμοὶ
 1t: οὐδέ μοι Ν. | 27 οἶεται t: οἶηται 1Ν², οἶεται Ν¹; λέγειν del
 Gtlb.; οὐ 1t: οὐ Ν.

ΑΑ. Σὺ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, εἰ βούλει πυνθάνεσθαι,
 πυνθάνου· ἐγὼ δ' ὡς ἴκανῶς πέπτυσμαι.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδέν με καλύει· κοινὴ γὰρ ἔσται ἡ πίστις
 ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ.

5 ΑΑ. Πάνυ μὲν οὖν.]

XXV. ΣΩ. Λέγε δὴ μοι, ὦ Νικία, μᾶλλον δ' ἡμῖν· κοι-
 νοῦμεθα γὰρ ἐγὼ τε καὶ Λάχης τὸν λόγον· τὴν ἀνδρείαν ἐπι- D
 στήμην φῆς δεινῶν τε καὶ θαρραλέων εἶναι;

ΝΙ. Ἐγώ γε.

10 ΣΩ. Τοῦτο δὲ οὐ παντὸς δὴ εἶναι ἀνδρὸς γινῶναι, ὅπότε
 γε μήτε ἱατρὸς μήτε μάντις αὐτὸ γινώσεται μηδὲ ἀνδρείος
 ἔσται, ἐὰν μὴ αὐτὴν ταύτην ἐπιστήμην προσλάβῃ· οὐχ
 οὕτως ἔλεγες;

ΝΙ. Οὕτω μὲν οὖν.

15 ΣΩ. Κατὰ τὴν παροιμίαν ἄρα τῷ ὄντι οὐκ ἂν πάσα εἰς
 γνώη οὐδ' ἂν ἀνδρεία γένοιτο.

ΝΙ. Οὐ μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Ἀἴθλον δὴ, ὦ Νικία, ὅτι οὐδὲ τὴν Κρομμωνίαν ἐν Ε
 πιστεύεις σὺ γε ἀνδρείαν γεγονέναι· τοῦτο δὲ λέγω οὐ παίζων,
 20 ἀλλ' ἀναγκαῖον οἶμαι τῷ ταῦτα λέγοντι μηδενὸς θηρίου ἀπο-
 δέχεσθαι ἀνδρείαν, ἢ συγχωρεῖν θηρίῳ τι οὕτω σοφὸν εἶναι,
 ὥστε ἂ ὀλίγοι ἀνδρῶν ἴσασιν διὰ τὸ χαλεπὰ εἶναι γινῶναι,
 ταῦτα λέοντα ἢ πάροισιν ἢ τινα κάρπον φάναι εἰδέναι· ἀλλ'
 ἀνάγκη ὁμοίως λέοντα καὶ ἔλαφρον καὶ τᾶρον καὶ πύθηρον
 25 πρὸς ἀνδρείαν φάναι πεφυλέναι τὸν τιθέμενον ἀνδρείαν τοῦθ'
 ὅπερ σὺ τίθειςαι.

ΑΑ. Νῆ τοὺς θεούς, καὶ εἴ γε λέγεις, ὦ Σώκρατες. 197
 καὶ ἡμῖν ὡς ἀληθῶς τοῦτο ἀπόκριται, ὦ Νικία, πότερον σο-
 φώτερα φῆς ἡμῶν ταῦτα εἶναι τὰ θηρία, ἢ πάντες ὁμολο-

2 ὡς delere vult Badham. | 3 με delere vult Cron. | 4 ὑπὲρ
 — σοῦ del. Gtlb. | 15 πάσα del. Eichler. | 18 Κρομμωνίαν Νt: Κρω-
 μωνίαν 1, Κρομμωνίαν Stallbaum. | 19 σὺ γε 1t: εἴ γε Ν.

γούμεν ἀνδρεία εἶναι, ἢ πᾶσιν ἐναντιούμενος τολμᾶς μηδὲ ἀνδρεία αὐτὰ καλεῖν;

NI. Οὐ γάρ τι, ὦ Λάχης, ἔγωγε ἀνδρεία καλῶ οὔτε θηρία οὔτε ἄλλο οὐδὲν τὸ τὰ δεινὰ ὑπὸ ἀνοίας μὴ φοβούμενον, ἀλλ' ἄφοβον καὶ μῶρον· ἢ καὶ τὰ παῖδια πάντα οἶμαι 5
B με ἀνδρεία καλεῖν, ἃ δι' ἀνοίαν οὐδὲν δέδοικεν; ἀλλ' οἶμαι τὸ ἄφοβον καὶ τὸ ἀνδρεῖον οὐ ταῦτόν ἐστιν. ἐγὼ δὲ ἀνδρείας μὲν καὶ προμηθίας πᾶν τιςὶν ὀλίγοις οἶμαι μετεῖναι, θρασυτήτος δὲ καὶ τόλμης καὶ τοῦ ἀφόβου μετὰ ἀπρομηθίας πᾶν πολλοῖς καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν καὶ θη- 10
ρίων. ταῦτ' οὖν ἃ σὺ καλεῖς ἀνδρεία καὶ οἱ πολλοὶ, ἐγὼ C θρασέα καλῶ, ἀνδρεία δὲ τὰ φρόνιμα περὶ ὧν λέγω. 7

XXVI. AA. Θεᾶσαι, ὦ Σώκρατες, ὡς εὖ ὁδε ἑαυτὸν δῆ, ὡς οἶεται, κοσμεῖ τῷ λόγῳ· οὐδὲ πάντες ὁμολογοῦσιν ἀνδρείους εἶναι, τούτους ἀποστερεῖν ἐπιχειρεῖ ταύτης τῆς 15
τιμῆς.

NI. Οὕτουν ἔγωγε, ὦ Λάχης, ἀλλὰ θάρρει· φημί γάρ σε εἶναι σοφόν, καὶ Λάμαχόν γε, εἴπερ ἔστε ἀνδρεῖοι, καὶ ἄλλους γε συχνοὺς Ἀθηναίων.

AA. Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτα, ἔμων εἰπεῖν, ἵνα μὴ με 20
φῆς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι.

D ΣΩ. Μηδέ γε εἴπης, ὦ Λάχης· καὶ γάρ μοι δοκεῖς τοῦδε μὴ ἠσθῆσθαι ὅτι ταύτην τὴν σοφίαν παρὰ Λάμωνος τοῦ ἡμετέρου ἐταίρου παρεῖληφεν, ὃ δὲ Λάμων τῷ Προδίκῳ πολλὰ πλησιάζει, δεῖ δὲ δοκεῖ τῶν σοφιστῶν κάλλιστα τὰ 25
τοιαῦτα ὀνόματα διαιεῖν.

AA. Καὶ γὰρ πρέπει, ὦ Σώκρατες, σοφιστῇ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον κομψένεσθαι ἢ ἀνδρὶ ὃν ἡ πόλις ἀξιῶι αὐτῆς προ-
εστάναι.

E ΣΩ. Πρέπει μέντοι, ὦ μακάριε, τῶν μεγίστων προστα- 30

4 ἀνοίας: ἀνοίας ed. II. Basil. | 5 καὶ μῶρον del. Gtlb. | 6 δι' ἀνοίαν M¹: διαγνοίαν γρ. t²; ἃ — δέδοικεν del. Gtlb. | 22 τοῦδε μὴ Keek: οὐδὲ μὴ codd. (οὐδὲ E), οὐδαμῆ Jacobs, τότε μὴ Hermann, οὐδ' ἐμὲ Gtlb. | 28 προεστάναι EG: προιστάναι rel.

τοῦντι μεγίστης φρονήσεως μετέχειν· δοκεῖ δέ μοι Νικίας ἀξιός εἶναι ἐπισκέψεως, ὅποι ποτὲ βλέπων τοῦτομα τοῦτο τίθησι τὴν ἀνδρείαν.

AA. Αὐτὸς τοῖνον σκόπει, ὦ Σώκρατες.

5 ΣΩ. Τοῦτο μέλλω ποιεῖν, ὦ ἄριστε· μὴ μέντοι οἷον με-
ἀφήσειν σε τῆς κοινοῦ τοῦ λόγου, ἀλλὰ πρόσεχε τὸν τοῦν καὶ συσκόπει τὰ λεγόμενα.

AA. Ταῦτα δὴ ἔστω, εἰ δοκεῖ χεῖραι.

XXVII. ΣΩ. Ἀλλὰ δοκεῖ. σὺ δέ, Νικία, λέγε ἡμῖν 10
πάλιν ἐξ ἀρχῆς· οἷσθ' οὐ τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρχὰς τοῦ λόγου ἴσθ' ἔσοποῦμεν ὡς μέρος ἀρετῆς σκοποῦντες;

NI. Πάνν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ τοῦτο ἀπερρίνω ὡς μέρος, ὄντων 15
δὴ καὶ ἄλλων μερῶν, ἃ σύμπαντα ἀρετῇ κέκληται;

NI. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔπερ ἐγὼ καὶ σὺ ταῦτα λέγεις; ἐγὼ δὲ 20
καλῶ πρὸς ἀνδρεία σφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἄλλα ἅττα τοιαῦτα. σὺ καὶ σὺ;

NI. Πάνν μὲν οὖν;

ΣΩ. Ἐγε δὴ· ταῦτα μὲν γὰρ ὁμολογοῦμεν, περὶ δὲ τῶν 25
δεινῶν καὶ θαρραλέων σκεψώμεθα, ὅπως μὴ σὺ μὲν ἄλλ' ἅττα ἡγῆ, ἡμεῖς δὲ ἄλλα. ἃ μὲν οὖν ἡμεῖς ἡγούμεθα, φρά-
σομέν σοι· σὺ δὲ ἂν μὴ διτολογῆς, διδάξεις. ἡγούμεθα δὲ ἡμεῖς δεινὰ μὲν εἶναι ἃ καὶ δέος παρέχει, θαρραλέα δὲ ἃ
25 μὴ δέος παρέχει· δέος δὲ παρέχει οὐ τὰ γεγονότα οὐδὲ τὰ
παρόντα τῶν κακῶν, ἀλλὰ τὰ προσδοκώμενα· δέος γὰρ εἶναι
προσδοκίαν μέλλοντος κακοῦ· ἢ οὐχ οὕτω καὶ σοὶ δοκεῖ, ὦ C
Λάχης;

AA. Πάνν γε σφόδρα, ὦ Σώκρατες.

8 δὴ ἔστω Schanz: δὲ ἔστω codd., δρασώ Badham. | 22 ἡγῆ 1: ἡγεῖ M¹. | 24 παρέχει: παρέχειν Ast; θαρραλέα δὲ ἃ μὴ παρέχειν δὲ οὐ rel. del. Gtlb. | 27 καὶ σοὶ δοκεῖ EG²: δοκεῖ καὶ σοὶ t² (BEab), καὶ σὺ δοκεῖ M¹, δοκεῖ καὶ σὺ t¹, καὶ σὺ Schanz.

ΣΩ. Τὰ μὲν ἡμέτερα τοίνυν, ὦ Νικία, ἀκούεις, οὐ δευνὰ μὲν τὰ μέλλοντα κακὰ φασιν εἶναι, θαρραλέα δὲ τὰ μὴ κακὰ ἢ ἀγαθὰ μέλλοντα· σὺ δὲ ταύτη ἢ ἄλλη περὶ τούτων λέγεις;

ΝΙ. Ταύτη ἔγωγε.

ΣΩ. Τούτων δέ γε τὴν ἐπιστήμην ἀνδρείαν προσαγο- 5
ρεύεις;

ΝΙ. Κοιμῶ γε.

XXVIII. ΣΩ. Ἐτι δὴ τὸ τρίτον σκεψώμεθα εἰ συν-

D δοκεῖ σοὶ τε καὶ ἡμῖν.

ΝΙ. Τὸ ποῖον δὴ τοῦτο; 10

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ φράσω. δοκεῖ γὰρ δὴ ἐμοὶ τε καὶ τῷδε, περὶ ὧν ἐστὶν ἐπιστήμη, οὐκ ἄλλη μὲν εἶναι περὶ γεγο- νότος, εἰδέναι ὅπῃ γέγονεν, ἄλλη δὲ περὶ γιγνομένων, ὅπῃ γίγνεται, ἄλλη δὲ ὅπῃ ἂν κάλλιστα γένοιτο τὸ μῆπω γεγόνος, 15 ἄλλ' ἢ αὐτή. οἷον περὶ τὸ ὑγιεινὸν εἰς ἅπαντας τοὺς χρόνους οὐκ ἄλλη τις ἢ ἡ ἱατρικὴ, μία οὖσα, ἐφορᾷ καὶ γιγνόμενα E καὶ γεγονότα καὶ γενησόμενα· καὶ περὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς αὐ φυόμενα ἢ γεωργία ὡσαύτως ἔχει· καὶ δήπου τὰ περὶ τὸν πόλεμον αὐτοὶ ἂν μαρτυροῦσατε οὐκ ἢ στρατηγία κάλλιστα προμηθεύεται τὰ τε ἄλλα καὶ περὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι, οὐδὲ 20 τῇ μαντικῇ οἴεται δεῖν ὑπηρετεῖν ἀλλὰ ἄρχειν, ὡς εἰδυῖα 199 κάλλιον τὰ περὶ τὸν πόλεμον καὶ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα καὶ ὁ νόμος οὕτω τάττει, μὴ τὸν μάντιν τοῦ στρατηγοῦ ἄρχειν, ἀλλὰ τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως. φήσομεν ταῦτα, ὦ Λάχης;

ΛΑ. Φήσομεν. 25

ΣΩ. Τί δέ; σὺ ἡμῖν, ὦ Νικία, σύμφης περὶ τῶν αὐτῶν

12 ἐστίν: ἐστίν Cron; γεγονός 1t: γεγόνος A. | 14 verba καὶ γε- νήσεται, quae post γένοιτο in codd. sequuntur, del. Schanz. | 15 οἷον τὰ περὶ τὸ ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες Heusde. | 16 ἢ ἢ (b): ἢ B, ἢ A1(EG) t(E)a; οὐκ ἄλλη τις· ἢ ἱατρικὴ Gtlb. | 17 ὅπῃ γενήσεται, quae verba post γενησόμενα sequuntur in codd., del. Hirschig; ὅπῃ γίγνεται καὶ γέγονε καὶ γενήσεται Orelli. | 19 μαρτυροῦσατε (EGBEb): μαρτυ- ρήσατε A1a. | 20 ἔσεσθαι 1t: ἔσεσθε A. | 22 τὰ περὶ τὸν πόλεμον del. Gtlb. | 26 δὲ A1t: δαὲ A2.

τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην καὶ ἐσομένων καὶ γιγνομένων καὶ γεγο- νότων ἐπαίειν;

ΝΙ. Ἐγώ γε· δοκεῖ γὰρ μοι οὕτως, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ ἄριστε, καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν δεινῶν ἐπι- 5
στήμη ἐστὶν καὶ θαρραλέων, ὡς φῆς· ἢ γάρ;

ΝΙ. Ναί.

ΣΩ. Τὰ δὲ δευνὰ ὠμολόγηται καὶ τὰ θαρραλέα τὰ μὲν μέλλοντα ἀγαθὰ, τὰ δὲ μέλλοντα κακὰ εἶναι.

ΝΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἡ δὲ γ' αὐτὴ ἐπιστήμη τῶν αὐτῶν καὶ μελλόντων 10
καὶ πάντως ἐχόντων εἶναι.

ΝΙ. Ἐστὶ ταῦτα.

ΣΩ. Οὐ μόνον ἄρα τῶν δεινῶν καὶ θαρραλέων ἢ ἀν- 15
δρεία ἐπιστήμη ἐστίν· οὐ γὰρ μελλόντων μόνον περὶ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν ἐπαίει, ἀλλὰ καὶ γιγνομένων καὶ γεγο- C
νότων, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἐπιστήμαι.

ΝΙ. Ἐοικέν γε.

XXIX. ΣΩ. Μέρος ἄρα ἀνδρείας ἡμῖν, ὦ Νικία, ἀπε- 20
κρίνω σχεδόν τι τρίτον· καίτοι ἡμεῖς ἠρωτῶμεν ὅλην ἀνδρείαν ὅ
τι εἴη. καὶ νῦν δὴ, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν σὸν λόγον οὐ μόνον δεινῶν τε καὶ θαρραλέων ἐπιστήμη ἢ ἀνδρεία ἐστίν, ἀλλὰ 25
σχεδόν τι ἢ περὶ πάντων ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν καὶ πάντως ἐχόντων, ὡς νῦν αὐτὸς σὸς λόγος, ἀνδρεία ἂν εἴη. D
οὕτως αὐτὸ μετατίθεσθαι ἢ πῶς λέγεις, ὦ Νικία;

ΝΙ. Ἐμοί γε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι, ὦ δαιμόνιε, ἀπολείπειν ἂν τι ὁ τοι-

7 τὰ δὲ 1t: ταῦτα δὲ A; καὶ τὰ 1t: καὶ A(2). | 10 καὶ μελλόντων: καὶ γεγονότων καὶ γιγνομένων καὶ μελλόντων Heusde. | 15 καὶ πάντως ἐχόντων, quae verba post γεγονότων sequuntur in codd., del. Stallbaum. | 19 ὅλην (EG)b: ὅλην ἂν rel.; ὅλην δὲ Schanz, ἂν ἀνδρείαν del. Gtlb. | 21 ἐπιστήμη ἢ ἀνδρεία: ἢ ἐπιστήμη ἀνδρεία G, ἢ et ἐστὶν del. Gtlb. | 22 ἢ del. Gtlb. | 23 ὡς — εἴη del. Gtlb.; ἀνδρεία ἂν: ἀνδρεία ἂν A, sed i ex emend., ἀνδρείαν 1t. | 24 μετατίθεσθαι: μετατίθεσθε A² teste Gaisfordio.

οὗτος ἀρετῆς, εἴπερ εἰδείη τὰ τε ἀγαθὰ πάντα καὶ παντά-
 πασιν ὡς γίγνεται καὶ γενήσεται καὶ γέγονε, καὶ τὰ κατὰ
 ὡσαύτως; καὶ τοῦτον οἶε ἂν σὺ ἐνδεῶ εἶναι σωφροσύνης ἢ
 δικαιοσύνης τε καὶ δσιότητος, ᾧ γε μόνῳ προσήκει καὶ περι-
 E θεῶς καὶ περι ἀνθρώπους ἐξευλαβεῖσθαι τε τὰ δεινὰ καὶ 5
 τὰ μὴ πορίζεσθαι, ἐπισταμένῳ ὀρθῶς προσομιλεῖν;

NI. Λέγειν τι ὦ Σώκρατες μοι δοκεῖς.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα, ὦ Νικία, μόριον ἀρετῆς ἂν εἴη τὸ νῦν
 σοι λεγόμενον, ἀλλὰ σύμπασα ἀρετή.

NI. Ἔοικεν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐφαμέν γε τὴν ἀνδρείαν μόριον εἶναι ἐν
 τῶν τῆς ἀρετῆς.

NI. Ἐφαμεν γάρ.

ΣΩ. Τὸ δέ γε νῦν λεγόμενον οὐ φαίνεται.

NI. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἠρώγαμεν, ὦ Νικία, ἀνδρεία δ τι ἔστιν.

NI. Οὐ φαινόμεθα.

AA. Καὶ μὴν ἔγωγε, ὦ φίλε Νικία, ᾧ μὴν σε εἰρήσειν,
 200 ἐπειδὴ ἐμοῦ καταφρόνησας Σωκράτει ἀποκρινάμενον· πάντ
 δὴ μεγάλην ἐλπίδα εἶχον, ὡς τῇ παρὰ τοῦ Λάμωνος σοφία 20
 αὐτὴν ἀνευρήσεις. |

XXX. NI. Εὐ γε, ὦ Λάγης, ὅτι οὐδὲν οἶε σὺ ἔτι
 πρᾶγμα εἶναι, ὅτι αὐτὸς ἄρτι ἐφάνης ἀνδρείας πέρι οὐδὲν
 εἰδώς, ἀλλ' εἰ καὶ ἐγὼ ἕτερος τοιοῦτος ἀναφανήσομαι, πρὸς
 τοῦτο βλέπεις, καὶ οὐδὲν ἔτι διοίσει, ὡς ἔοικε, σοὶ μετ' ἐμοῦ 25
 μηδὲν εἰδέναι ὧν προσήκει ἐπιστήμην ἔχειν ἀνδρὶ ὀλομένῳ
 B τι εἶναι. σὺ μὲν οὖν μοι δοκεῖς ὡς ἀληθῶς ἀνθρώπειον

5 verba καὶ τὰγαθὰ, quae post καὶ τὰ μὴ sequuntur in codd.,
 del. Gtlb.; καὶ τὰ μὴ del. Badham, καὶ τὰ μὴ κατὰ Cron, καὶ post μὴ
 del. Schenkl. | 8 verba οὐκ — ἀρετὴ Socrati tribuit Schleiermacher. |
 18 ᾧ μὴν σε εἰρήσειν del. Badham. | 19 πάντ δὴ: καὶ πάντ δὴ Ste-
 phanus. | 21 ἀνευρήσεις: ἀνευρήσεις olim Stallbaum. | 25 σοὶ (Ξ): σὺ
 rel. | 27 ἀνθρώπειον 1tV²: ἀνθρώπιον V¹.

πρᾶγμα ἐργάζεσθαι οὐδὲ πρὸς σαυτὸν βλέπειν ἀλλὰ πρὸς
 τοὺς ἄλλους· ἐγὼ δ' οἶμαι ἐμοὶ περὶ ὧν ἐλέγομεν νῦν τε ἐπι-
 εικῶς εἰρησθαι, καὶ εἴ τι αὐτῶν μὴ ἱκανῶς εἴρηται, ἕστερον
 ἐπανορθώσεσθαι καὶ μετὰ Λάμωνος, οὐ σὺ που οἶε κατα-
 5 γελᾶν, καὶ ταῦτα οὐδ' ἰδὼν πρόποτε τὸν Λάμωνα, καὶ μετ'
 ἄλλων· καὶ ἐπειδὴν βεβαιώσωμαι αὐτὰ, διδάξω καὶ σέ, καὶ
 οὐ φθονήσω· δοκεῖς γάρ μοι καὶ μάλα σφόδρα δεῖσθαι C
 μαθεῖν.

AA. Σοφὸς γάρ τοι σὺ εἶ, ὦ Νικία. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ
 10 Ἀνσιμάχῳ τῷδε καὶ Μελησίᾳ συμβουλεύω, σὲ μὲν καὶ ἐμὲ
 περὶ τῆς παιδείας τῶν νεανίσκων χαίρειν ἔαν, Σωκράτη δὲ
 τουτονί, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον, μὴ ἀφιέναι· εἰ δὲ καὶ ἐμοὶ
 ἐν ἡλικίᾳ ἦσαν οἱ παῖδες, ταῦτα ἂν ταῦτ' ἐποίουν.

NI. Ταῦτα μὲν καγὼ συγχωρῶ, ἐάνπερ ἐθέλῃ Σωκράτης
 15 τῶν μειρακίων ἐπιμελεῖσθαι, μηδένα ἄλλον ζητεῖν· ἐπεὶ κἄν
 ἐγὼ τὸν Νικίρατον τούτῳ ἡδίστα ἐπιτρέποιμι, εἰ ἐθέλοι D
 οὗτος· ἀλλὰ γὰρ ἄλλους μοι ἐκάστοτε συνίστησιν, ὅταν τι
 αὐτῷ περὶ τούτου μνησθῶ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐθέλει· ἀλλ' ὄρα,
 ὦ Ἀνσίμαχε, εἴ τι σοῦ ἂν μᾶλλον ὑπακούοι Σωκράτης.

AY. Δίκαιόν γέ τοι, ὦ Νικία, ἐπεὶ καὶ ἐγὼ τούτῳ πολλὰ
 20 ἂν ἐθέλησαι ποιεῖν, ἃ οὐκ ἂν ἄλλοις πάντ πολλοῖς ἐθέλοισι.
 πῶς οὖν φῆς, ὦ Σώκρατες; ὑπακούσει τι καὶ συμπροθυμήσει
 ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις; E

XXXI. ΣΩ. Καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη, ὦ Ἀνσίμαχε, τοῦτό
 25 γε, μὴ ἐθέλειν τῷ συμπροθυμεῖσθαι ὡς βελτίστῳ γενέσθαι.
 εἰ μὲν οὖν ἐν τοῖς διαλόγοις τοῖς ἄρτι ἐγὼ μὲν ἐφάνην εἰδώς,
 τῷδε δὲ μὴ εἰδότες, δίκαιον ἂν ἦν ἐμὲ μάλιστα ἐπὶ τοῦτο τῷ

1 οὐδὲ Gtlb.: οὐδὲν codd.; σαυτὸν *: αὐτὸν Vt, αὐτὸν 1; βλέ-
 πειν: βλέπων Heindorf; πρᾶγμα οἰεσθαι οὐδὲν πρὸς σαυτὸν βλέπειν
 (fort. εἶναι vel ἔπειν), ἀλλὰ Badham. | 4 που οἶε: τι οἶε Schanz, προσ-
 ποιεῖ Badham, πολὺ οἶε Gtlb. | 9 εἴ om. ed. Stephani. | 13 ταῦτα 1t:
 ταῦτα V; ταῦτ' del. Gtlb. | 15 ἄλλον 1tV²: ἄλλο V¹; ἐπεὶ κἄν 1t:
 ἐπειδ' ἂν V. | 19 εἴ τι 1t: οὐ τι V, τί Gtlb. | 22 συμπροθυμήσει
 V1: συμπροθυμηθήσει t. | 23 βελτίστοις 1t: βέλτιστος V.

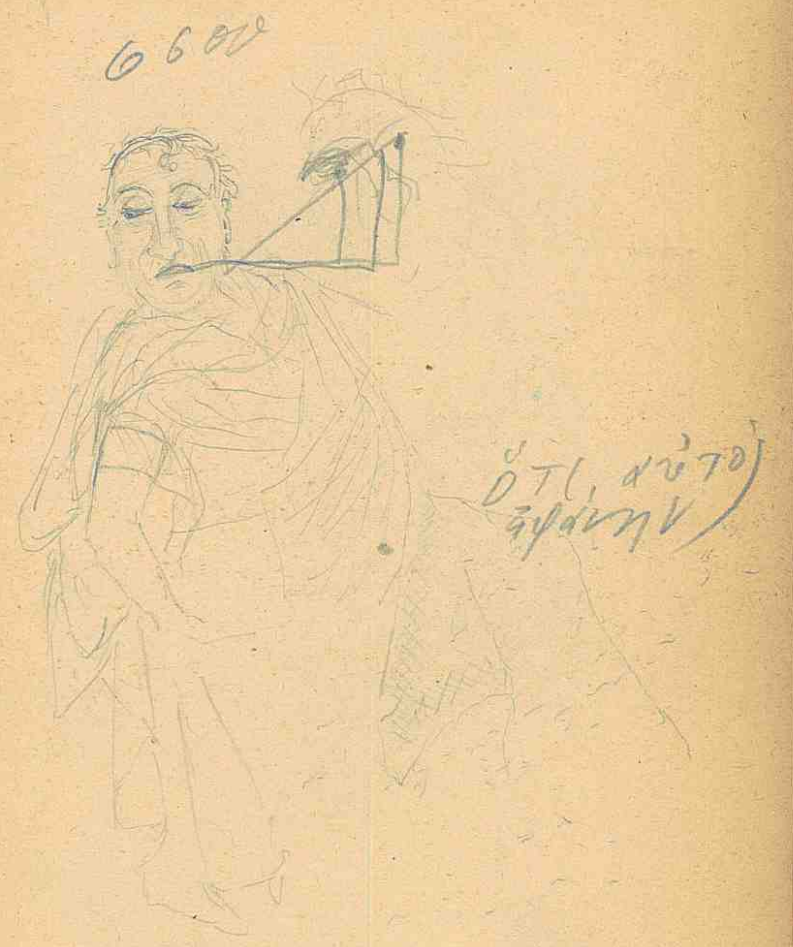

ἔργον παρακαλεῖν· νῦν δ' — ὁμοίως γὰρ πάντες ἐν ἀπορίᾳ
 ἐγενόμεθα· τί οὖν ἂν τις ἡμῶν τινα προαιροῖτο; ἐμοὶ μὲν
 οὖν δὴ αὐτῷ δοκεῖ οὐδένα· ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα οὕτως ἔχει,
 201 σκέψασθε ἂν τι δόξω συμβουλεύειν ὑμῖν. ἔγω γὰρ φημι
χοῖραι, ὃ ἄνδρες — οὐδεὶς γὰρ ἔκφορος λόγου — κοινῇ πάντας 5
ἡμᾶς ζητεῖν μέγιστα μὲν ἡμῖν αὐτοῖς διδασκαλον ὡς ἄριστον
 — δεόμεθα γάρ —, ἔπειτα καὶ τοῖς μειρακίοις, μήτε χρημάτων
 φειδομένους μήτε ἄλλου μηδενός· εἰ δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχειν,
 B ὡς νῦν ἔχομεν, οὐ συμβουλεύω. εἰ δὲ τις ἡμῶν καταγελά-
 σεται, ὅτι τηλικοῖδε ὄντες εἰς διδασκάλων ἀξιοῦμεν φοιτᾶν, 10
 τὸν Ὀμηρον δοκεῖ μοι χοῖραι προβάλλεσθαι, ὃς ἔφη οὐκ
 ἀγαθὴν εἶναι αἰδῶ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι. καὶ
 ἡμεῖς οὖν ἔασαντες χαίρειν εἰ τίς τι ἔρει, κοινῇ ἡμῶν αὐτῶν
 καὶ τῶν μειρακίων ἐπιμέλειαν ποιησώμεθα.

AY. Ἐμοὶ μὲν ἀρέσκει, ὃ Σώκρατες, εἰ λέγεις· καὶ ἐθέλω, 15
 ὅσῳ περ γεραίτατός εἰμι, τοσοῦτῳ προθυμότατα μανθάνειν
 C μετὰ τῶν νεανίσκων. ἀλλὰ μοι οὕτως ποίησον· ἀριον ἔωθεν
 ἀφίκου οἴκαδε, καὶ μὴ ἄλλως ποιήσης, ἵνα βουλευσώμεθα
 περὶ αὐτῶν τούτων· τὸ δὲ νῦν εἶναι τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.

ΣΩ. Ἀλλὰ ποιήσω, ὃ Ἀνσίμαχε, ταῦτα, καὶ ἤξω παρὰ 20
 σὲ ἀριον, εἰάν θεός ἐθέλη.

2 τινὰ (ΞGB Eab): τίνα A1t; προαιροῖτο 1tA2: προεροῖτο A1. |
 4 σκέψασθε 1: σκέψασθαι superser. ε A1. | 5 ἔκφορος: ἄφορος Schleier-
 macher; λόγου Heusde: λόγος codd. | 8 εἰάν 1t: εἰάν A. | 10 τηλικοῖδε
 1tA2 (manu satis vetusta): ηλικοῖδε A1. | 13 ἔρει 1t: ἀρει A. |
 19 διαλύσωμεν 1: διαλύσομεν A1.

Handwritten text on the left page, appearing to be a list or account of items, possibly in a foreign language or script. The text is faint and difficult to decipher.

Handwritten text on the right page, including a date "12 24" at the top. The text is very faint and mostly illegible, but appears to be a continuation of the notes or account on the left page. At the bottom right, there is a signature that reads "D. Heinecke".